

Uradni list

Evropske unije

C 72

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 54

5. marec 2011

<u>Obvestilo št.</u>	<u>Vsebina</u>	<u>Stran</u>
IV <i>Informacije</i>		
INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE		
Sodišče Evropske unije		
2011/C 72/01	Zadnja objava Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i> UL C 63, 26.2.2011	1
V <i>Objave</i>		
SODNI POSTOPKI		
Sodišče		
2011/C 72/02	Zadeva C-266/10 P: Pritožba, ki jo je Sistemul electronic de arhivare, criptare și indexare digitalizată Srl (Seacid) vložila 27. maja 2010 zoper sklep Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 16. marca 2010 v zadevi T-530/09, Sistemul electronic de arhivare, criptare și indexare digitalizată Srl (Seacid) proti Evropskemu parlamentu in Svetu Evropske unije	2
2011/C 72/03	Zadeva C-544/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht (Nemčija) 23. novembra 2010 – Deutsches Weintor eG proti Land Rheinland-Pfalz	2

SL

 Cena:
3 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2011/C 72/04	Zadeva C-560/10 P: Pritožba, ki jo je Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE vložila 26. novembra 2010 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 9. septembra 2010 v zadevi T-300/07, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE proti Evropski komisiji	3
2011/C 72/05	Zadeva C-561/10 P: Pritožba, ki jo je Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE 26. novembra 2010 vložila zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 9. septembra 2010 v zadevi T-387/08, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE proti Evropski komisiji	3
2011/C 72/06	Zadeva C-564/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht (Nemčija) 2. decembra 2010 – Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung proti Pfeifer & Langen Kommanditgesellschaft	4
2011/C 72/07	Zadeva C-572/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal administratif de Saint-Denis de la Réunion (Francija) 8. decembra 2010 – Clément Amedee proti Garde des sceaux, Ministre de la justice et des libertés, Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État	4
2011/C 72/08	Zadeva C-574/10: Tožba, vložena 9. decembra 2010 – Evropska komisija proti Zvezni republiki Nemčiji	5
2011/C 72/09	Zadeva C-575/10: Tožba, vložena 9. decembra 2010 – Evropska komisija proti Republiki Madžarski	6
2011/C 72/10	Zadeva C-577/10: Tožba, vložena 10. decembra 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji ..	7
2011/C 72/11	Zadeva C-578/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) 6. decembra 2010 – Staatssecretaris van Financiën proti L.A.C. van Puttnu	7
2011/C 72/12	Zadeva C-579/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) 8. decembra 2010 – Staatssecretaris van Financiën proti P. Mooku	8
2011/C 72/13	Zadeva C-580/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) 9. decembra 2010 – Staatssecretaris van Financiën proti G. Franku	8
2011/C 72/14	Zadeva C-581/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Köln (Nemčija) 13. decembra 2010 – Emeka Nelson, Bill Chinazo Nelson, Brian Cheimezie Nelson proti Deutsche Lufthansa AG	8
2011/C 72/15	Zadeva C-584/10 P: Pritožba, ki jo je 13. decembra 2010 vložila Evropska komisija zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 30. septembra 2010 v zadevi T-85/09, Yassin Abdullah Kadi proti Evropski komisiji	9
2011/C 72/16	Zadeva C-593/10 P: Pritožba, ki jo je Svet Evropske unije vložil 16. decembra 2010 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 30. septembra 2010 v zadevi T-85/09, Yassin Abdullah Kadi proti Evropski komisiji	9

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2011/C 72/17	Zadeva C-595/10 P: Pritožba, ki jo je Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska vložilo 16. decembra 2010 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 30. septembra 2010 v zadevi T-85/09, Yassin Abdullah Kadi proti Evropski Komisiji	10
2011/C 72/18	Zadeva C-596/10: Tožba, vložena 16. decembra 2010 – Evropska komisija proti Francoski republiki	11
2011/C 72/19	Zadeva C-599/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovaška republika) 17. decembra 2010 – SAG ELV Slovensko, a.s., FELA Management AG, ASCOM (Schweiz) AG, Asseco Central Europe, a.s., TESLA STROPKOV, a.s., Autostrade per l'Italia S.p.A., EFKON AG, Národná diaľnicná spoločnosť, a.s., STALEXPORT Autostrady S.A. proti Úrad pre verejné obstarávanie	11
2011/C 72/20	Zadeva C-606/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 22. decembra 2010 – Association nationale d'assistance aux frontières pour les étrangers (Anafé) proti Ministre de l'intérieur, de l'outre-mer, des collectivités territoriales et de l'immigration	12
2011/C 72/21	Zadeva C-610/10: Tožba, vložena 22. decembra 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Španiji	12
2011/C 72/22	Zadeva C-614/10: Tožba, vložena 22. decembra 2010 – Evropska komisija proti Republiki Avstriji	13
2011/C 72/23	Zadeva C-615/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Korkein hallinto-oikeus (Finska) 23. decembra 2010 – Insinööritoimisto InsTiimi Oy	14
2011/C 72/24	Zadeva C-617/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Haparanda Tingsrätten (Švedska) 27. decembra 2010 – Åklagaren proti Hansu Åkerbergu Franssonu	14
2011/C 72/25	Zadeva C-619/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 29. decembra 2010 vložilo Augstākās tiesas Senāts (Republika Latvija) – Trade Agency Ltd proti Seramico Investments Ltd	15
2011/C 72/26	Zadeva C-620/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Kammarrätten I Stockholm – Migrationsöverdomstolen (Švedska) 27. decembra 2010 – Migrationsverket proti Nurije Kastrati, Valdrini Kastrati, Valdirnu Kastrati	15
2011/C 72/27	Zadeva C-621/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad Varna (Bolgarija) 29. decembra 2010 – ADSITS „Balkan and Sea properties“ proti Direktor der Direktion „Anfechtung und Verwaltung des Vollzugs“ – Varna	15
2011/C 72/28	Zadeva C-624/10: Tožba, vložena 21. decembra 2010 – Evropska komisija proti Francoski republiki	16
2011/C 72/29	Zadeva C-628/10 P: Pritožba, ki sta jo 29. decembra 2010 vložili Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Company, Inc. zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 27. oktobra 2010 v zadevi T-24/05, Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Co., Inc., Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd proti Evropski komisiji	17

Splošno sodišče

2011/C 72/30	Zadeva T-370/10 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 24. januarja 2011 – Rubinetterie Teorema proti Komisiji (Začasna odredba — Konkurenca — Sklep Komisije o naložitvi globe — Bančna garancija — Predlog za odložitev izvršitve — Finančna škoda — Neobstoj izjemnih okoliščin — Neobstoj nujnosti) 18	18
2011/C 72/31	Zadeva T-567/10: Tožba, vložena 16. decembra 2010 – Vivendi proti Komisiji 18	18
2011/C 72/32	Zadeva T-568/10: Tožba, vložena 16. decembra 2010 – Vivendi proti Komisiji 19	19
2011/C 72/33	Zadeva T-572/10: Tožba, vložena 21. decembra 2010 – Komisija proti Commune de Millau 19	19
2011/C 72/34	Zadeva T-589/10: Tožba, vložena 29. decembra 2010 – Just Music Fernsehbetrieb proti UUNT – France Télécom (Jukebox) 20	20
2011/C 72/35	Zadeva T-590/10: Tožba, vložena 27. decembra 2010 – Thesing in Bloomberg Finance proti ECB 20	20
2011/C 72/36	Zadeva T-595/10: Tožba, vložena 17. decembra 2010 – Zenato proti UUNT – Camera di Commercio Industria Artigianato e Agricoltura di Verona (RIPASSA) 21	21
2011/C 72/37	Zadeva T-599/10: Tožba, vložena 29. decembra 2010 – Eurocool Logistik proti UUNT – Lenger (EUROCOOL) 22	22
2011/C 72/38	Zadeva T-4/11: Tožba, vložena 7. januarja 2011 – Export Development Bank of Iran proti Svetu ... 22	22
2011/C 72/39	Zadeva T-5/11: Tožba, vložena 7. januarja 2011 – Export Development Bank of Iran proti Svetu ... 23	23
2011/C 72/40	Zadeva T-6/11 P: Pritožba, ki jo je 5. januarja 2011 vložila Evropska komisija zoper sodbo, ki jo je 28. oktobra 2010 razglasilo Sodišče za uslužbence v zadevi F-9/09, Vicente Carbajosa in drugi proti Komisiji 24	24
2011/C 72/41	Zadeva T-8/11: Tožba, vložena 7. januarja 2011 – Bank Kargoshaei in drugi proti Svetu 24	24
2011/C 72/42	Zadeva T-9/11: Tožba, vložena 6. januarja 2011 – Air Canada proti Komisiji 25	25
2011/C 72/43	Zadeva T-15/11: Tožba, vložena 6. januarja 2011 – Sina Bank proti Svetu 26	26
2011/C 72/44	Zadeva T-16/11: Tožba, vložena 14. januarja 2011 – Nizozemska proti Komisiji 27	27

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2011/C 72/45	Zadeva T-22/11: Tožba, vložena 19. januarja 2011 – Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband proti Komisiji	28
2011/C 72/46	Zadeva T-26/11: Tožba, vložena 18. januarja 2011 – Fraas proti UUNT (karo vzorec v črni, bež, rjavi, temno rdeči in sivi barvi)	29
2011/C 72/47	Zadeva T-27/11: Tožba, vložena 21. januarja 2011 – Rheinischer Sparkassen- und Giroverband proti Komisiji	29
2011/C 72/48	Zadeva T-28/11: Tožba, vložena 23. januarja 2011 – Koninklijke Luchtvaart Maatschappij proti Komisiji	30
2011/C 72/49	Zadeva T-31/11: Tožba, vložena 20. januarja 2011 – Fraas proti UUNT (karo vzorec v roza, vijolični, bež in temno sivi barvi)	32
2011/C 72/50	Zadeva T-38/11: Tožba, vložena 21. januarja 2011 – Cathay Pacific Airways proti Komisiji	32
2011/C 72/51	Zadeva T-389/09: Sklep Splošnega sodišča z dne 10. januarja 2011 – Labate proti Komisiji	33
2011/C 72/52	Zadeva T-198/10: Sklep Splošnega sodišča z dne 12. januarja 2011 – Maximuscle proti UUNT – Foreign Supplement Trademark (GAKIC)	33

Sodišče za uslužbence Evropske unije

2011/C 72/53	Zadeva F-121/07: Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 20. januarja 2011 – Strack proti Komisiji (Javni uslužbenci — Uradniki — Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Pristojnost Splošnega sodišča — Dopustnost — Akt, ki posega v položaj)	34
2011/C 72/54	Zadeva F-132/07: Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 20. januarja 2011 – Strack proti Komisiji (Javni uslužbenci — Uradniki — Členi 17, 17a in 19 Kadrovske predpise — Prošnja za dovoljenje za razkritje dokumentov — Prošnja za dovoljenje za objavo besedila — Prošnja za dovoljenje, da se ugotovitve uporabijo pred nacionalnimi sodnimi organi — Dopustnost)	34
2011/C 72/55	Zadeva F-106/10: Tožba, vložena 22. oktobra 2010 – Gross in drugi proti Sodišču	34
2011/C 72/56	Zadeva F-113/10: Tožba, vložena 2. novembra 2010 – AT proti EACEA	35
2011/C 72/57	Zadeva F-120/10: Tožba, vložena 15. novembra 2010 – AR proti Komisiji	35
2011/C 72/58	Zadeva F-127/10: Tožba, vložena 15. decembra 2010 – Bömcke proti EIB	36

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2011/C 72/59	Zadeva F-1/11: Tožba, vložena 6. januarja 2011 – Soukup proti Komisiji	36
2011/C 72/60	Zadeva F-2/11: Tožba, vložena 7. januarja 2011 – Descamps proti Komisiji	36

Popravki

2011/C 72/61	Popravek obvestila v Uradnem listu v zadevi T-507/10 (UL C 13, 15.1.2011, str. 28)	38
--------------	--	----

IV

*(Informacije)*INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE
UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

*(2011/C 72/01)***Zadnja objava Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije**

UL C 63, 26.2.2011

Prejšnje objave

UL C 55, 19.2.2011

UL C 46, 12.2.2011

UL C 38, 5.2.2011

UL C 30, 29.1.2011

UL C 13, 15.1.2011

UL C 346, 18.12.2010

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Pritožba, ki jo je Sistemul electronic de arhivare, criptare și indexare digitalizată Srl (Seacid) vložila 27. maja 2010 zoper sklep Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 16. marca 2010 v zadevi T-530/09, Sistemul electronic de arhivare, criptare și indexare digitalizată Srl (Seacid) proti Evropskemu parlamentu in Svetu Evropske unije

(Zadeva C-266/10 P)

(2011/C 72/02)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Sistemul electronic de arhivare, criptare și indexare digitalizată Srl (Seacid) (zastopnik: N.O. Curelea, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Evropski parlament, Svet Evropske unije

Sodišče (sedmi senat) je s sklepom z dne 22. oktobra 2010 odločilo, da je pritožba nedopustna.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht (Nemčija) 23. novembra 2010 – Deutsches Weintor eG proti Land Rheinland-Pfalz

(Zadeva C-544/10)

(2011/C 72/03)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesverwaltungsgericht

Stranki v postopku v glavni stvari*Tožeča stranka:* Deutsches Weintor eG*Tožena stranka:* Land Rheinland-Pfalz**Vprašanja za predhodno odločanje**

1. Ali se za obstoj zdravstvene trditve v smislu člena 4(3), prvi stavek, v povezavi s členoma 2(2), točka 5, ali 10(3) Uredbe (ES) št. 1924/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih ⁽¹⁾, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 116/2010 z dne 9. februarja 2010 ⁽²⁾, zahteva pozitiven hranilni ali fiziološki učinek, katerega cilj je trajno izboljšanje telesnega počutja, ali zadošča že začasen učinek, ki je zlasti omejen na čas uživanja in prebavljanja živila?

2. Če se lahko kot zdravstvena trditev opredeli že trditev o začasnem pozitivnem učinku:

Ali zadošča za domnevo, da takšen učinek izhaja iz pomanjkanja ali zmanjšane vrednosti snovi v smislu člena 5(1)(a) in 15. uvodne izjave Uredbe, če se s trditvijo zgolj zatrjuje, da je učinek, ki na splošno izhaja iz tovrstnih živil in ki se pogosto šteje za neugoden, v konkretnem primeru neznaten?

3. Če je odgovor na vprašanje 2 pritrdilen:

Ali je skladno s členom 6(1), prvi pododstavek, Pogodbe o Evropski uniji, kakor je bila spremenjena 13. decembra 2007 (UL C 115 z dne 9. maja 2008), v povezavi s členom 15(1) (svoboda izbire poklica in pravica do dela) in členom 16 (svoboda gospodarske pobude) Listine unije o temeljnih pravicah, kakor je bila spremenjena 12. decembra 2007 ⁽³⁾, če se proizvajalcu ali trgovcu vina brez izjeme prepoveduje oglaševanje z uporabo zdravstvene trditve, kot je podana v obravnavanem primeru, če je ta trditev resnična?

⁽¹⁾ UL L 404, str. 9.

⁽²⁾ UL L 37, str. 16.

⁽³⁾ UL C 303, str. 1.

Pritožba, ki jo je Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE vložila 26. novembra 2010 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 9. septembra 2010 v zadevi T-300/07, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE proti Evropski komisiji

(Zadeva C-560/10 P)

(2011/C 72/04)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (zastopnika: N. Korogianakis, M. Dermizakis, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča;
- razglasi ničnost odločbe Komisije (GD za podjetništvo in industrijo), s katero je bila zavrnjena ponudba, ki jo je pritožnica oddala v okviru javnega razpisa ENTR/05/78 – VAŠA EVROPA za sklop št. 1 (redakcija in prevajanje) za „upravljanje in vzdrževanje portala Vaša Evropa“ (UL 2006/S 143-153057), in s katero je bilo to naročilo oddano drugemu ponudniku;
- zadevo vrne v odločanje Splošnemu sodišču, da bi to preizkusilo preostala vprašanja v okviru obeh sklopov in odškodninski zahtevek, ki ga Splošno sodišče še ni preizkusilo;
- Komisiji naloži plačilo pravnih in drugih stroškov pritožnice, vključno s stroški postopka na prvi stopnji, in to tudi če bo ta pritožba zavrnjena, ter stroškov te pritožbe, če ji bo ugodeno.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica navaja, da je Splošno sodišče v izpodbijani sodbi s tem, da je potrdilo, da Komisija pritožnici upravičeno ni predložila podatkov o prednostih ponudbe izbranega ponudnika, ker naj ponudba pritožnice ne bi dosegla praga 70 odstotkov, napačno uporabilo pravo in napačno razlagalo člen 100(2) Finančne uredbe⁽¹⁾ ter člen 149 pravil za izvajanje. Poleg tega pritožnica meni, da izpodbijana sodba ni dovolj obrazložena, ker naj Splošno sodišče tožbenega razloga, ki se je nanašal na kršitev načel preglednosti in enakega obravnavanja, ne bi preizkusilo dovolj podrobno in glede na posamičen primer.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (UL L 248, str. 1).

Pritožba, ki jo je Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE 26. novembra 2010 vložila zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 9. septembra 2010 v zadevi T-387/08, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE proti Evropski komisiji

(Zadeva C-561/10 P)

(2011/C 72/05)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Evropaiki Dynamiki - Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (zastopnika: N. Korogianakis, M. Dermizakis, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnica predlaga, naj Sodišče:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča;
- razglasi za nično odločbo Urada za publikacije Evropske unije (OPOCE), s katero je bila zavrnjena ponudba pritožnice in naročilo oddano drugemu ponudniku, ter naloži povrnitev škode;
- vrne zadevo Splošnemu sodišču, da bo to obravnavalo preostala vprašanja v obeh sklopih, vključno z zahtevo za odškodnino, ki jih Splošno sodišče še ni obravnavalo;
- naloži OPOCE plačilo pritožničnih sodnih in drugih stroškov, vključno s stroški, ki so nastali v zvezi s postopkom na prvi stopnji, tudi če bo ta pritožba zavrnjena, in v zvezi s to pritožbo, če ji bo ugodeno.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica navaja, da je Splošno sodišče v izpodbijani sodbi napačno uporabilo pravo in napačno razlagalo člen 100(2) Finančne uredbe⁽¹⁾ in člen 149 izvedbenih pravil, s tem da je štelo, da Komisija pritožnici upravičeno – ker njena ponudba ni dosegla praga 70 % – ni sporočila prednosti ponudbe izbranega ponudnika. Pritožnica dalje navaja, da sodba ni dovolj obrazložena, ker Splošno sodišče ni temeljito in posamično preučilo tožbenega razloga v zvezi s kršitvijo načela preglednosti in enakega obravnavanja.

Pritožnica tudi navaja, da je Splošno sodišče kršilo obveznost obrazložitve, ker je kljub temu, da je priznalo, da so bili komentarji v izpodbijani odločbi v zvezi s številnimi podmerili nejasni in splošni in da ne pojasnjujejo točk, dodeljenih ponudbi pritožnice, in kljub temu, da posamezna podmerila za oddajo v izpodbijani odločbi niso dovolj obrazložena, zaključilo, da „je obrazložitev v zvezi s številnimi drugimi merili in podmerili za oddajo zadostna“. Dalje, Splošno sodišče je napačno razlagalo obveznost obrazložitve, s tem da je ocenilo, da je s številnimi komentarji komisije za ocenjevanje izpolnjena obveznost obrazložitve, in ni temeljito preučilo ter posamično in zadostno obrazložilo navedb pritožnice v zvezi s kršitvijo načela preglednosti in enakega obravnavanja.

(¹) Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (UL L 248, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht (Nemčija) 2. decembra 2010 – Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung proti Pfeifer & Langen Kommanditgesellschaft

(Zadeva C-564/10)

(2011/C 72/06)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesverwaltungsgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Tožena stranka: Pfeifer & Langen Kommanditgesellschaft

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali velja člen 3 Uredbe (¹) tudi za zastaranje obrestnega zahtevka, ki se v skladu z nacionalnim pravom dolguje poleg vračila koristi, ki je bila pridobljena nezakonito na podlagi nepravilnosti?
2. Če je dogovor na vprašanje 1 pritrdilen: Ali je treba v primerjavo rokov, ki jo zahteva člen 3(3) Uredbe, vključiti le trajanje roka ali pa je treba vključiti tudi nacionalne določbe, ki premaknejo začetek roka na konec koledarskega leta, v katerem nastane zahtevek (v tej zadevi obrestni), ne da bi bile za to potrebne dodatne okoliščine?
3. Ali zastaralni rok tudi za obrestne zahtevke začne teči s storitvijo nepravilnosti oziroma s prenehanjem trajajoče ali nadaljevalne nepravilnosti, čeprav se obrestni zahtevki nanašajo na poznejše obdobje in zato nastanejo šele pozneje? Ali

člen 3(1), drugi pododstavek, Uredbe tudi glede obrestnih zahtevkov odmika nastop zastaranja pri trajnih ali nadaljevalnih nepravilnostih na prenehanje nepravilnosti?

4. Kdaj preneha učinek pretrganja odločbe pristojnega organa v skladu s členom 3(1), tretji pododstavek, drugi stavek, Uredbe, s katero je ugotovljen sporni zahtevek (v tej zadevi obrestni) po temelju?

(¹) Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (UL L 312, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal administratif de Saint-Denis de la Réunion (Francija) 8. decembra 2010 – Clément Amedee proti Garde des sceaux, Ministre de la justice et des libertés, Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État

(Zadeva C-572/10)

(2011/C 72/07)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Tribunal administratif de Saint-Denis de la Réunion

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Clément Amedee

Tožene stranke: Garde des sceaux, Ministre de la justice et des libertés, Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je za mehanizem, vzpostavljen z določbami člena L.12(b) zakonika o civilnih in vojaških pokojninah, kakor so bile spremenjene z določbami člena 48 zakona z dne 21. avgusta 2003, in z določbami člena R.13 navedenega zakonika, kakor so bile spremenjene z določbami člena 6 dekreta z dne 26. decembra 2003, mogoče šteti, da se z njim izvaja posredna diskriminacija – v smislu člena 157 Pogodbe o Evropski uniji – staršev bioloških otrok glede na delež moških, ki lahko izpolnjujejo pogoj v zvezi s prekinitvijo dejavnosti za neprekinjeno obdobje vsaj dveh mesecev, in to predvsem zaradi neobstoja zakonskega okvira, ki bi jim omogočal izpolnitev tega pogoja v okviru plačanega dopusta?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je tako vzpostavljena posredna diskriminacija lahko upravičena z določbami člena 6(3) Sporazuma, priloženega Protokolu št. 14 o socialni politiki?
3. Če je odgovor na drugo vprašanje nikalen, ali določbe Direktive št. 79/7/EGS ⁽¹⁾ ovirajo ohranitev določb členov L.12(b) in R.13 zakonika o civilnih in vojaških pokojninah?
4. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, odgovora na drugo in tretje vprašanje pa nikalna, ali mora biti izpodbijanje določb navedenih členov omejeno le na diskriminacijo, ki jo vsebujejo te določbe, ali pa se kaže kot nezmožnost uradnikov obeh spolov, da zahtevajo uporabo teh določb?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta z dne 19. decembra 1978 o postopnem izvrševanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v zadevah socialne varnosti (UL 1979. L 6, str. 24).

Tožba, vložena 9. decembra 2010 – Evropska komisija proti Zvezni republiki Nemčiji

(Zadeva C-574/10)

(2011/C 72/08)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Wilms in C. Zadra, zastopnika)

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija

Predloga tožeče stranke

- Tožena stranka je kršila svoje obveznosti iz členov 2, 9 in 20 v povezavi s členi od 23 do 55 Direktive 2004/18 ⁽¹⁾, ker je preko občine Niederhausen brez evropskega postopka za oddajo naročil oddala naročilo o arhitekturnih storitvah v zvezi z obnovo Autorialhalle;
- Zvezni republiki Nemčiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Predmet te tožbe so odplačne pogodbe o opravljanju arhitekturnih storitev, ki jih je občina Niederhausen kot javni naročnik sklenila z inženirsko družbo. Čeprav se vse zadevne arhitekturne storitve nanašajo na en gradbeni projekt, in sicer na obnovo Autorialhalle, je bilo opravljanje teh storitev v obliki posameznih storitev načrtovanja ločeno dodeljeno isti inženirski družbi, ne da bi bil izveden evropski razpis. Vrednost naročila je bila ustrezno določena za vsako posamezno naročilo ločeno.

Te arhitekturne pogodbe naj bi bile odplačne pogodbe o opravljanju storitev v smislu člena 1(2)(d) Direktive 2004/18/ES. V skladu s Prilogo II A, Kategorija 12, k tej direktivi, naj bi bile arhitekturne storitve prednostne storitve.

Komisija meni, da gre pri zadevnih storitvah načrtovanja za enotno naročilo, glede katerega naj ne bi obstajali objektivni razlogi za razdelitev na posamezna ločena naročila. Šlo naj bi za delne storitve projekta obnove ene zgradbe, ta obnova pa je bila zasnovana, sprejeta in izvedena kot celota. Storitve naj bi imele enoten cilj in naj bi bile tesno prostorsko, gospodarsko in funkcionalno povezane. Zato bi bilo treba vrednost naročila določiti na podlagi skupne vrednosti arhitekturnih storitev, opravljenih v okviru obnove. V tem primeru bi vrednost naročila presegla vrednostni prag, naveden v členu 7(b) Direktive 2004/18/ES, in bi moralo biti naročilo za arhitekturne storitve razpisano z evropskim razpisom.

Pri obnovi Autorialhalle, ki vključuje izgradnjo, naj bi šlo za enotno naročilo gradenj v smislu evropske zakonodaje o javnih naročilih. Iz te zakonodaje naj bi bil razviden vsaj močan indic, da je treba tudi ustrezno načrtovanje šteti za del enotnega naročila. Kadar so arhitekturne storitve, kot so obravnavane v tem primeru, odvisne od enotnega naročila gradenj in določene s predmetom naročila gradenj, naj ne bi obstajal nikakršen logičen razlog za izbiro druge vrste izračuna. Arhitekturne storitve naj bi bile tako nekako akcesorne glede na storitve gradnje. Po mnenju Komisije ni razvidno, zakaj bi enotne storitve gradnje zahtevale arhitekturne storitve, ki ne bi bile enotne.

Sodišče naj bi menilo, da je enotna gospodarska in tehnična naloga posameznih delov naročila indic za obstoj enotnega naročila. Navedeno merilo naj bi bilo sicer določeno za projekte gradenj, vendar Komisija meni, da to velja tudi za naročila storitev. Merilo tehnične in gospodarske enotnosti storitev načrtovanja glede posameznih delov zgradbe naj bi bilo v tem primeru izpolnjeno, saj gre za obnovo ene same zgradbe.

Kvazi poljubna delitev naročila naj bi bila v nasprotju s polnim učinkom Direktive 2004/18. Taka delitev naj bi namreč vodila do tega, da se umetno ne bi doseglo vrednostnega praga, kar bi zmanjšalo področje uporabe te direktive. Sodišče naj bi v ustaljeni sodni praksi poudarilo pomen direktiv o oddaji javnih

naročil za svobodno opravljanje storitev in pravično konkurenco na ravni Unije. Samovoljno in strokovno neutemeljeno „razkosanje“ enotnih naročil storitev naj bi izpodkopavalo ta cilja.

Delitev na faze gradnje zaradi proračunskih razlogov tudi ne more upravičiti umetne delitve enotne vrednosti naročila. V nasprotju z namenom evropskih direktiv o oddaji javnih naročil naj bi bilo, da bi se projekt, izvršen v več fazah zaradi proračunskih razlogov, samo iz teh razlogov moralo šteti, da vključuje več samostojnih naročil in jih tako izključiti s področja uporabe Direktive 2004/18. Člen 9(3) Direktive 2004/18 pa naj bi prepovedoval tako umetno delitev enotnega naročila.

Skupno naj bi bilo treba ugotoviti, da gre pri zadevnih naročilih za enotno naročilo, katerega vrednost je ob oddaji naročila presejala vrednostni prag, določen v Direktivi 2004/18. Naročilo bi bilo tako treba razpisati na evropski ravni in v skladu s postopki, ki jih določa Direktiva 2004/18. To naj se ne bi zgodilo in zato naj bi tožena stranka kršila Direktivo 2004/18.

(¹) Direktiva 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL L 134, str. 114).

Tožba, vložena 9. decembra 2010 – Evropska komisija proti Republiki Madžarski

(Zadeva C-575/10)

(2011/C 72/09)

Jezik postopka: madžarščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: D. Kukovec in A. Sipos, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Madžarska

Predlog tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Republika Madžarska s tem, da ni zagotovila, da se lahko v postopkih javnega naročanja gospodarski subjekt, če je to primerno, sklicuje na zmogljivosti drugih subjektov, ne glede na pravno naravo povezave

z njimi, ni izpolnila obveznosti iz člena 47(2) in 48(3) Direktive 2004/18/ES, (¹) in člena 54(5) in (6) Direktive 2004/17/ES (²).

— Republiki Madžarski naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tako Direktiva 2004/17 kot Direktiva 2004/18 dajeta ponudnikom v okviru postopkov javnega naročanja možnost, da se za dokaz svoje sposobnosti in izpolnjevanja meril za izbiro sklicujejo na zmogljivosti drugih subjektov, ne glede na pravno naravo povezave z njimi.

Po mnenju Komisije z ustreznimi določbami navedenih direktiv ni skladna madžarska ureditev, ki v primeru določenih meril glede sposobnosti, ponudnikom dovoljuje uporabo sredstev drugih subjektov, ki neposredno ne sodelujejo pri izpolnjevanju pogodbe le, če imajo v teh subjektih večinsko udeležbo, ki jim omogoča njihovo obvladovanje. Tako izpodbijana nacionalna ureditev v primeru subjektov, ki pri izpolnjevanju pogodbe ne sodelujejo kot podizvajalci nalaga dodatno zahtevo za to, da se ponudnik lahko sklicuje na zmogljivosti takih subjektov v postopku javnega naročanja.

Določbe direktiv so nedvoumne: ne zahtevajo namreč, da so subjekti, ki zagotovijo sredstva, neposredno vpleteni v izpolnjevanje pogodbe, zahtevajo pa da nacionalna zakonodaja zagotavlja možnost sklicevanja na zmogljivosti navedenih subjektov *ne glede na pravno naravo povezave* med ponudnikom in omenjenimi subjekti. Edina zahteva je, da lahko ponudnik dokaže, da bo imel na voljo potrebna sredstva za izvedbo naročila.

Kljub temu, po mnenju Komisije izpodbijana madžarska ureditev v tem pogledu omejuje možnosti omenjenih ponudnikov na to, da jim praktično ne ostane druga možnost da pritegnejo k izpolnjevanju pogodbe kot podizvajalce subjekte, ki zagotovijo omenjena sredstva, razen če so že večinski lastniki takih subjektov, kar jim omogoča, da jih obvladujejo.

Komisija navaja, da izpodbijane nacionalne ureditve ni mogoče upravičiti s ciljem preprečevanja prakse izogibanja uporabe določb o javnih naročilih, ker takega cilja ni mogoče navajati za upravičitev določbe, ki je v nasprotju s pravom Unije na področju javnih naročil, saj nesorazmerno omejuje procesne pravice in obveznosti, ki izhajajo iz direktiv. Res je, da imajo države članice možnost, da se v okviru omejitev iz direktiv odločijo za način na katerega naj ponudniki dokažejo dejansko razpolaganje s sredstvi drugi subjektov, vendar pa morajo to storiti ne da bi razlikovale glede na pravno naravo povezav s takimi subjekti.

Komisija zavrača trditve Republike Madžarske, da subjekt, ki ne sodeluje pri izpolnjevanju pogodbe ne more dokazati, da izpolnjuje minimalna merila za izbiro in sicer zmožnost dati na razpolago potrebna sredstva v času izpolnjevanja pogodbe. Glede tega Komisija poudarja, da člen 48(3) Direktive 2004/18/ES izrecno določa, da lahko ponudnik dokaže, da ima na voljo sredstva drugih subjektov „s predstavitvijo obveznosti navedenih subjektov, da gospodarskemu subjektu dajo na voljo potrebna sredstva“. Iz tega izhaja, da subjekt, ki da na razpolago svoja sredstva lahko dokaže, da ima sredstva, ki jih mora dati na razpolago v času izpolnjevanja pogodbe, ne da bi moral neposredno sodelovati pri izpolnjevanju pogodbe.

Komisija nazadnje navaja, da izpodbijana nacionalna ureditev lahko diskriminira tuje ponudnike. Čeprav se upoštevna madžarska zakonodaja uporablja za vse ponudnike, namreč dejansko omejuje možnosti sodelovanja v okviru razpisov v zvezi z javnimi naročili zlasti v primeru tujih ponudnikov, saj ti na kraju izpolnitve pogodbe v glavnem nimajo vseh potrebnih sredstev za to izpolnjevanje pogodbe, zaradi česar se morajo v okviru postopkov javnega naročanja pogosteje kot madžarski ponudniki opreti na zmogljivosti lokalnih gospodarskih subjektov, ki so od njih neodvisni.

- (¹) Direktiva 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL L 134, str. 114).
- (²) Direktiva 2004/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil naročnikov v vodnem, energetskem in transportnem sektorju ter sektorju poštne storitve (UL L 134, str. 1).

Tožba, vložena 10. decembra 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji

(Zadeva C-577/10)

(2011/C 72/10)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: E. Traversa in C. Vrignon, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Kraljevina Belgija s sprejetjem členov 137(8), 138, tretja alineja, 153 in 157(3) programskega

zakona (I) z dne 27. decembra 2006 (¹), v različici, ki je veljala od 1. aprila 2007, ni izpolnila obveznosti iz določb člena 56 Pogodbe o delovanju Evropske unije;

— Kraljevini Belgiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija s to tožbo trdi, da nacionalna zakonodaja, ki neodvisnim izvajalcem storitev s sedežem v drugih državah članicah, ki želijo začasno opravljati storitve v Belgiji, nalaga obveznost predhodne prijave (prijava „Limosa“), pomeni omejitev svobode opravljanja storitev.

Komisija poudarja, prvič, da izpodbijane določbe pomenijo diskriminatorno omejitev ker, na eni strani, nalagajo dodatne upravne formalnosti, ki za zadevne neodvisne izvajalce storitev niso nepomembne in so odvrtačilne, in, drugič, uvajajo sistem nadzora, ki se nanaša le na izvajalce s sedežem v drugi državi članici, ne da bi bilo to različno obravnavanje utemeljeno z objektivnimi razlogi.

Drugič, tožeča stranka navaja dejstvo, da ta omejitev svobode opravljanja storitev, tudi v primeru, da ni diskriminatorna, ni utemeljena glede na cilje v splošnem interesu in ohranitve finančnega ravnovesja sistema socialne varnosti, ter preprečitve goljufije in varovanja delavcev.

(¹) Moniteur belge z dne 28. decembra 2006, str. 75178.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) 6. decembra 2010 – Staatssecretaris van Financiën proti L.A.C. van Puttnu

(Zadeva C-578/10)

(2011/C 72/11)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Staatssecretaris van Financiën

Tožena stranka: L.A.C. van Putten

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali gre glede na člen 18 ES (postal člen 21 PDEU) za položaj, ki ga ureja pravo Skupnosti, če država članica začetek uporabe cestnega omrežja z motornim vozilom na svojem ozemlju obdavči, kadar je vozilo registrirano v drugi državi članici in izposojeno pri prebivalcu druge države članice ter se s tem vozilom vozi prebivalec prvonavedene države članice na njenem ozemlju?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) 8. decembra 2010 – Staatssecretaris van Financiën proti P. Mooku

(Zadeva C-579/10)

(2011/C 72/12)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Staatssecretaris van Financiën

Tožena stranka: P. Mook

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali gre glede na člen 18 ES (postal člen 21 PDEU) za položaj, ki ga ureja pravo Skupnosti, če država članica začetek uporabe cestnega omrežja z motornim vozilom na svojem ozemlju obdavči, kadar je vozilo registrirano v drugi državi članici in izposojeno pri prebivalcu druge države članice ter se s tem vozilom v zasebne namene vozi prebivalec prvonavedene države članice med tema državama članicama?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) 9. decembra 2010 – Staatssecretaris van Financiën proti G. Franku

(Zadeva C-580/10)

(2011/C 72/13)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Staatssecretaris van Financiën

Tožena stranka: G. Frank

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali gre glede na člen 18 ES (postal člen 21 PDEU) za položaj, ki ga ureja pravo Skupnosti, če država članica začetek uporabe cestnega omrežja z motornim vozilom na svojem ozemlju obdavči, kadar je vozilo registrirano v drugi državi članici in izposojeno pri prebivalcu druge države članice ter se s tem vozilom v zasebne namene na ozemlju prvonavedene države članice vozi prebivalec te države članice, vendar ima državljanstvo druge države članice?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Köln (Nemčija) 13. decembra 2010 – Emeka Nelson, Bill Chinazo Nelson, Brian Cheimezie Nelson proti Deutsche Lufthansa AG

(Zadeva C-581/10)

(2011/C 72/14)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Amtsgericht Köln

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Emeka Nelson, Bill Chinazo Nelson, Brian Cheimezie Nelson

Tožena stranka: Deutsche Lufthansa AG

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali gre pri pravici do odškodnine iz člena 7 Uredbe št. 261/2004 (¹) za pravico do odškodnine, katere namen ni povračilo škode, v smislu člena 29, drugi stavek, Montrealske konvencije o poenotenju nekaterih pravil za mednarodni letalski prevoz z dne 28. maja 1999 (v nadaljevanju: Montrealska konvencija)?
2. V kakšnem razmerju je pravica do odškodnine na podlagi člena 7 – ki jo ima v skladu s sodbo Sodišča z dne 19. novembra 2009 (C-402/07) potnik, ki prispe v končni namembni kraj tri ure ali več po načrtovani uri prihoda – do pravice do odškodnine zaradi zamude iz člena 19 Montrealske konvencije ob upoštevanju, da je v skladu s členom 29, drugi stavek, Montrealske konvencije odškodnina, katere namen ni povračilo škode, izključena?

3. Kako je merilo razlage, na katerem temelji sodba Sodišča z dne 19. novembra 2009 (C-402/07) in ki dopušča razširitev pravice do odškodnine iz člena 7 Uredbe št. 261/2004 na primere zamude letov, združljivo z merilom razlage, ki ga je Sodišče uporabilo v sodbi z dne 10. januarja 2006 (C-344/04)?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL L 46, str. 1).

Pritožba, ki jo je 13. decembra 2010 vložila Evropska komisija zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 30. septembra 2010 v zadevi T-85/09, Yassin Abdullah Kadi proti Evropski komisiji

(Zadeva C-584/10 P)

(2011/C 72/15)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: P. Hetsch, S. Boelaert, E. Paasivirta, in M. Konstantinidis)

Druge stranke v postopku: Yassin Abdullah Kadi, Svet Evropske unije, Francoska republika, Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska

Predlog

Pritožnica trdi, da bi Sodišče moralo:

— v celoti razveljaviti izpodbijano sodbo;

— zahtevo Yassina Abdullaha Kadija za razglasitev ničnosti Uredbe Komisije št. 1190/2008 ⁽¹⁾ v delu, ki se nanaša nanj, zavrniti kot neutemeljeno;

— Yassinu Abdullahu Kadiju naložiti plačilo stroškov Komisije, ki jih je imela s to pritožbo in v postopku pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija navaja, da je pri ugotovitvah Splošnega sodišča podana napačna uporaba prava, saj te temeljijo na pravno napačnem standardu za sodni nadzor. Pritožbeni razlogi Komisije so naslednji:

1. Razlogi, ki se nanašajo na ugotovitve Splošnega sodišča v zvezi s standardom nadzora, ki se uporabi: Komisija navaja, da je standard sodnega nadzora, ki ga je Splošno sodišče uporabilo, pravno napačen, saj se Sodišče ni izreklo o točnem standardu sodnega nadzora, ki naj bi veljal za obravnavani primer, in ker takšnega standarda nadzora, kot ga je uporabilo Splošno sodišče, ni mogoče zahtevati od EU.

2. Razlogi, ki se nanašajo na ugotovitve Splošnega sodišča glede kršitve pravice do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega varstva ter kršitve načela sorazmernosti: Komisija trdi, da je Splošno sodišče napačno presodilo, da v postopkih pred Komisijo niso bile izpolnjene zahteve glede temeljnih pravic za to vrsto režima omejevalnih ukrepov, da je Splošno sodišče napačno zavrnilo trditve Komisije v zvezi z domačimi postopki, ki jih je Y. A. Kadi sprožil v Združenih državah, in da je Splošno sodišče napačno zavrnilo trditve Komisije v zvezi s postopki upravnega in ponovnega preizkusa, ki so bili uvedeni z resolucijama 1822(2008) in 1904(2009) Varnostnega sveta OZN – vključno s postopkom informacijske točke in Uradom varuha človekovih pravic.

⁽¹⁾ UL L 322, str. 25.

Pritožba, ki jo je Svet Evropske unije vložil 16. decembra 2010 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 30. septembra 2010 v zadevi T-85/09, Yassin Abdullah Kadi proti Evropski komisiji

(Zadeva C-593/10 P)

(2011/C 72/16)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Svet Evropske unije (zastopniki: M. Bishop, E. Finnegan in R. Szostak)

Druge stranke v postopku: Yassin Abdullah Kadi, Evropska komisija, Francoska republika, Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irsko

Predlog

Pritožnik trdi, da bi Sodišče moralo:

- razveljaviti sodbo Splošnega sodišča v zadevi T-85/09;
- zahtevo Yassina Abdullaha Kadija za razglasitev ničnosti Uredbe Komisije (ES) št. 1190/2008 ⁽¹⁾ v delu, ki se nanaša nanj, zavrniti kot neutemeljeno;
- Yassinu Abdullahu Kadiju naložiti plačilo stroškov postopka pred Splošnim sodiščem in Sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Svet s to pritožbo izpodbija več ugotovitev Splošnega sodišča. Svet navaja, da:

- je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je odločilo, da za izpodbijano Uredbo ne velja imuniteta pred pravnimi postopki.

Podredno Svet navaja, da:

- je Splošno sodišče s tem, ko je odločilo, da bi moral biti predvideni preizkus „celovit in dosleden“, in s tem, ko je zahtevalo, da se temeljni dokazi posredujejo zadevni osebi ali subjektu ter sodstvu Unije, da bi se zagotovilo spoštovanje pravice do obrambe take osebe ali subjekta, napačno razlagalo in nepravilno uporabilo sodno prakso Sodišča;
- je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker ni upoštevalo, da je bil z Resolucijo Varnostnega sveta Združenih narodov 1904(2009) ustanovljen Urad varuha človekovih pravic.

Pritožba, ki jo je Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irsko vložilo 16. decembra 2010 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 30. septembra 2010 v zadevi T-85/09, Yassin Abdullah Kadi proti Evropski Komisiji

(Zadeva C-595/10 P)

(2011/C 72/17)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irsko (zastopniki: E. Jenkinson, zastopnik, D. Beard in M. Wood, Barristers)

Druge stranke v postopku: Yassin Abdullah Kadi, Evropska komisija, Svet Evropske unije, Francoska republika

Predlog

Pritožnik trdi, da bi Sodišče moralo:

- v celoti razveljaviti sodbo Splošnega sodišča v zadevi T-85/09;
- zavrniti zahtevo Yassina Abdullaha Kadija za razglasitev ničnosti Uredbe št. 881/2002 ⁽¹⁾ v delu, ki se nanaša nanj;
- Yassinu Abdullahu Kadiju naložiti plačilo stroškov Združenega kraljestva v postopku pred Sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Ugotovitev Splošnega sodišča, da je celovit sodni preizkus primeren za ukrepe EU, s katerimi se dosledno izvršujejo resolucije Varnostnega sveta Združenih narodov, je v nasprotju z določbami Pogodb EU in sodno prakso sodišča EU. Takšna ugotovitev je tudi v neposrednem nasprotju z zgodovino in namenom EU in še posebej z razvojem pristojnosti glede skupne zunanje in varnostne politike.

Listina Združenih narodov od svojih držav članic zahteva, da spoštujejo svoje obveznosti. Takšne obveznosti imajo prevlado nad obveznostmi, ki lahko izhajajo iz drugih mednarodnih sporazumov. Takšne obveznosti vključujejo tiste iz resolucij Varnostnega sveta, katerih cilj je boj proti mednarodnemu terorizmu.

Obveznost držav članic spoštovati odločitve Varnostnega sveta, ob upoštevanju zlasti členov 3(5) in 21 PEU in člena 351 PDEU, prevlada nad katerikoli obveznostjo, ki izhaja iz pogodb EU.

⁽¹⁾ UL L 322, str. 25.

EU mora šteti, da je zavezana k spoštovanju Listine OZN in odločitev Varnostnega sveta, sprejetih na njeni podlagi.

V neskladju z zavezujočim učinkom odločitev Varnostnega sveta OZN je, da bi sodstvo Unije opravilo celovit preizkus ukrepov EU, katerih cilj je izvršitev odločitev Varnostnega sveta.

V kolikor je preizkus ukrepov EU, s katerimi se zvesto izvršujejo resolucije Varnostnega sveta, primeren, mora Sodstvo Unije pri tem upoštevati naravo in namen Listine Združenih narodov ter vlogo Varnostnega sveta kot poveljavnega organa z nalogo zagotavljanja mednarodnega miru in varnosti. Glede na naravo Varnostnega sveta in pomembno nalogo, ki jo opravlja, ob upoštevanju ustanovitve in delovanja Urada varuha človekovih pravic ter ob potrebnem upoštevanju povzetka razlogov, ki so bili posredovani Komisiji in Yassinu Abdullahu Kadiju, razlogi za razglasitev ničnosti Uredbe št. 881/2002⁽²⁾ v delu, ki se nanaša na slednjega, ne obstajajo.

⁽¹⁾ UL L 139, str. 9.

⁽²⁾ UL L 139, str. 9.

eni strani določa znižano stopnjo 5,5 % za transakcije, ki ne spadajo pod izjeme iz priloge III te direktive in po drugi strani znižano stopnjo 2,10 % za nekatere druge transakcije.

V prvem očitku tožeča stranka poudarja, da francoska zakonodaja poleg dejstva, da uporablja znižano stopnjo DDV 5,5 % za transakcije v zvezi z živimi kopitarji ne da bi razlikovala glede na njihovo uporabo, vsebuje še druge določbe, ki niso v skladu z direktivo DDV, zlasti s točkami 1. in 11. priloge III k tej direktivi.

Z drugim očitkom Komisija kaže na upravno prakso tožene stranke, po kateri ta uporablja stopnjo 2,10 % za prodaje osebam, ki niso zavezane za plačilo DDV, živih živali, ki niso namenjene uporabi kot mesni proizvodi, zlasti dirkalnih konjev, tekmovalnih konjev, konjev za zabavo in jahalnih konjev.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1).

Tožba, vložena 16. decembra 2010 – Evropska komisija proti Francoski republiki

(Zadeva C-596/10)

(2011/C 72/18)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: F. Dintilhac in M. Afonso, zastopnika)

Tožena stranka: Francoska republika

Predloga

— ugotovi naj se, da Francoska republika, s tem, da je uporabila znižano stopnjo DDV za transakcije v zvezi s kopitarji, zlasti konji, kadar običajno niso namenjeni za pripravo živil ali za kmetijstvo, ni izpolnila obveznosti iz členov od 96 do 99 Direktive DDV⁽¹⁾;

— Francoski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija navaja dva očitka v podporo svoji tožbi, in sicer nespoštovanje direktive DDV v nacionalni zakonodaji, ki po

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovaška republika) 17. decembra 2010 – SAG ELV Slovensko, a.s., FELA Management AG, ASCOM (Schweiz) AG, Asseco Central Europe, a.s., TESLA STROPKOV, a.s., Autostrade per l'Italia S.p.A., EFKON AG, Národná diaľnicná spoločnosť, a.s., STALEXPORT Autostrady S.A. proti Úrad pre verejné obstarávanie

(Zadeva C-599/10)

(2011/C 72/19)

Jezik postopka: slovaščina

Predložitveno sodišče

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: SAG ELV Slovensko, a.s., FELA Management AG, ASCOM (Schweiz) AG, Asseco Central Europe, a.s., TESLA STROPKOV, a.s., Autostrade per l'Italia S.p.A., EFKON AG, STALEXPORT Autostrady S.A.

Tožena stranka: Úrad pre verejné obstarávanie

Intervenientka: Národná diaľnicná spoločnosť, a.s.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je v skladu z Direktivo 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev⁽¹⁾, v različici, ki je veljala v zadevnem obdobju, razlaga, da je naročnik – v skladu s členom 51 v povezavi s členom 2 navedene direktive in ob upoštevanju načel prepovedi diskriminacije in preglednosti pri oddaji javnih naročil – dolžan zahtevati pojasnila glede ponudbe, ob upoštevanju subjektivne procesne pravice posameznika, da je pozvan k dopolnitvi ali pojasnitvi predloženih potrdil in dokumentov v skladu s členi od 45 do 50 navedene direktive, če lahko zaradi spornosti ali nejasnega razumevanja ponudbe ponudnika pride do njegove izključitve iz tega postopka?
2. Ali je v skladu z Direktivo [2004/18/ES], v različici, ki je veljala v zadevnem obdobju, razlaga, da naročnik v skladu s členom 51 v povezavi s členom 2 navedene direktive in na podlagi načel prepovedi diskriminacije in preglednosti pri oddaji javnih naročil ni dolžan zahtevati pojasnil glede ponudbe, če utemeljeno meni, da niso izpolnjeni pogoji, povezani s predmetom naročila?
3. Ali je v skladu s členoma 51 in 2 Direktive [2004/18/ES], v različici, ki je veljala v zadevnem obdobju, določba nacionalnega prava, da ima komisija, ustanovljena za ocenjevanje ponudb, zgolj možnost, da pisno zahteva od ponudnikov pojasnila glede ponudbe?

Ali je v skladu s členom 55 Direktive [2004/18/ES] pristop naročnika, v skladu s katerim ni dolžan od ponudnika zahtevati pojasnila glede neobičajno nizke cene, in ali sta tožeči stranki I in II, ob upoštevanju besedila zahteve, ki jima jo je naročnik poslal v zvezi z neobičajno nizko ceno, imeli možnost, da zadostno pojasnita osnovne parametre, značilne za predloženo ponudbo?

⁽¹⁾ UL L 134, 30.4.2004, str. 114.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 22. decembra 2010 – Association nationale d'assistance aux frontières pour les étrangers (Anafé) proti Ministre de l'intérieur, de l'outre-mer, des collectivités territoriales et de l'immigration

(Zadeva C-606/10)

(2011/C 72/20)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Association nationale d'assistance aux frontières pour les étrangers (Anafé)

Tožena stranka: Ministre de l'intérieur, de l'outre-mer, des collectivités territoriales et de l'immigration

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se člen 13 Uredbe (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah)⁽¹⁾ uporablja za ponovni vstop državljana tretje države na ozemlje države članice, ki mu je izdala začasno dovoljenje za prebivanje, če za ponovni vstop na njeno ozemlje niso potrebni niti vstop, niti tranzit, niti prebivanje na ozemlju drugih držav članic?
2. Pod katerimi pogoji lahko država članica državljanom tretjih držav izda „vizum za ponovni vstop“ v smislu člena 5(4)(a) iste uredbe? Natančneje, ali je s takim vizumom mogoče omejiti vstop samo na točke nacionalnega ozemlja?
3. Če Uredba z dne 15. marca 2006 izključuje kakršno koli možnost vstopa na ozemlje držav članic za državljane tretjih držav, ki imajo samo začasno dovoljenje za prebivanje, izdano za obdobje proučitve prve vloge za dovoljenje za prebivanje ali prošnje za azil – kar je v nasprotju s tem, kar so omogočale določbe Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 19. junija 1990, preden je bila spremenjena s to uredbo – ali načeli pravne varnosti in zaupanja v pravo ne zahtevata določitve prehodnih ukrepov za državljane tretjih držav, ki so zapustili svoje ozemlje, imeli pa so samo začasno dovoljenje za prebivanje, izdano za obdobje proučitve prve vloge za dovoljenje za prebivanje ali prošnje za azil, in želijo nanj ponovno vstopiti po začetku veljavnosti Uredbe z dne 15. marca 2006?

⁽¹⁾ UL L 105, str. 1.

Tožba, vložena 22. decembra 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Španiji

(Zadeva C-610/10)

(2011/C 72/21)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: B. Stromsky in C. Urraca Caviedes)

Tožena stranka: Kraljevina Španija

Predlog tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da Kraljevina Španija ni izpolnila obveznosti iz Odločbe Komisije št. 91/1/EGS z dne 20. decembra 1989 v zvezi s pomočmi, ki so jih španska centralna vlada in vlade več avtonomnih skupnosti dodelile skupini Megafesa, proizvajalcu bele tehnike iz nerjavečega jekla in malih gospodinjskih aparatov (UL 1991, L 5, str. 18; v nadaljevanju: Odločba 91/1), in iz člena 260 PDEU, s tem, da ni sprejela vseh ukrepov, potrebnih za izvršitev sodbe Sodišča z dne 2. julija 2002 v zadevi Komisija proti Španiji (C-499/99, Rec. str. I-603; v nadaljevanju: sodba iz leta 2002), ki se nanaša na neizpolnitev obveznosti Kraljevine Španije po navedeni Odločbi.
- Kraljevini Španiji naj se naloži, da Komisiji plača denarno kazen 131 136 EUR za vsak dan zamude pri izvršitvi sodbe iz leta 2002, od dneva razglasitve sodbe v tej zadevi do dneva popolne izvršitve sodbe iz leta 2002.
- Kraljevini Španiji naj se naloži, da plača Komisiji pavšalni znesek, ki se določi tako, da se dnevni znesek 14 343 EUR pomnoži s številom dni trajanja neizpolnitve obveznosti od dneva razglasitve sodbe iz leta 2002 do:
  - dneva, ko Kraljevina Španija izterja pomoči, ki so bile z Odločbo 91/1 spoznane za nezakonite, v kolikor Sodišče ugotovi, da je bilo vračilo dejansko izterjano pred razglasitvijo sodbe v obravnavani zadevi;
  - dneva razglasitve sodbe v obravnavani zadevi, v kolikor sodba iz leta 2002 ne bo popolnoma izvršena pred tem dnevom.
- Kraljevini Španiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Španija z ukrepi, ki jih je sprejela, ni nemudoma izvršila sodbe iz leta 2002 in Odločbe 91/1, niti ni takoj in v celoti izterjala nezakonitih in nezdružljivih pomoči.

V skladu z ustaljeno sodno prakso je edini razlog, na katerega se država članica lahko sklicuje v obrambi zoper tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti, absolutna nezmožnost izvršitve odločbe.

V obravnavani zadevi se španske oblasti, kot izhaja iz obsežne korespondence med njimi in službami Komisije glede sprejetih ukrepov za izvršitev Odločbe 91/1, niso sklicevale na absolutno nezmožnost izvršitve navedene odločbe, temveč zgolj na nejasne notranje težave.

Tožba, vložena 22. decembra 2010 – Evropska komisija proti Republikli Avstriji

(Zadeva C-614/10)

(2011/C 72/22)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: B. Martenczuk in B.-R. Killmann, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Avstrija

Predloga

Evropska komisija predlaga:

1. naj se ugotovi, da je Republika Avstrija kršila obveznosti iz člena 28(1), drugi stavek, in (2) Direktive 95/46/ES, ker obstoječ pravni položaj glede urada za varstvo podatkov, ki je bil ustanovljen kot nadzorni organ za varstvo podatkov, ne izpolnjuje merila popolne samostojnosti;
2. naj se Republikli Avstriji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija meni, da v Avstriji ni zagotovljena samostojnost urada za varstvo podatkov kot organa za nadzor nad predpisi o varstvu podatkov.

Urad za varstvo podatkov naj bi bil organizacijsko tesno povezan z uradom zveznega predsednika. Zadnji urad naj bi izvajal službeni nadzor nad delavci v uradu za varstvo podatkov in bil tudi odgovoren za zagotavljanje opreme temu uradu. Poleg tega naj bi bilo vodstvo urada za varstvo podatkov podrejeno uradniku urada zveznega predsednika, ta uradnik pa je tudi pri opravljanju te dejavnosti vezan na navodila svojega delodajalca in pod njegovim nadzorom. Ta položaj naj bi vodil do očitnega konflikta lojalnosti in očitnega konflikta interesov.

Ravno tako naj bi imel zvezni predsednik vlade, nad katerim tako kot nad drugimi javnimi organi izvaja nadzor urad za varstvo podatkov, v zvezi s tem uradom pravico do splošnega nadzora in informiranja. Tako bi lahko zvezni predsednik vlade vedno in brez konkretnega razloga pridobil informacije o vseh vsebinah, ki se nanašajo na poslovanje urada za varstvo podatkov. Zato naj bi obstajala nevarnost, da bi se ta pravica lahko uporabila za politični vpliv.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Korkein hallinto-oikeus (Finska) 23. decembra 2010 – Insinöörtoimisto InsTiimi Oy

(Zadeva C-615/10)

(2011/C 72/23)

Jezik postopka: finsčina

Predložitveno sodišče

Korkein hallinto-oikeus

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Insinöörtoimisto InsTiimi Oy

Druga stranka: Puolustusvoimat

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali se Direktiva 2004/18/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev ob upoštevanju člena 10 te direktive, člena 346(1)(b) Pogodbe o delovanju Evropske unije in seznama orožja, streliva in vojaških sredstev, potrjenega s Sklepom Sveta z dne 15. aprila 1958, uporablja za naročilo, ki sicer spada na področje veljavnosti Direktive, če se bo predmet naročila po navedbah naročnika uporabljal izrecno v vojaške namene, vendar pa je pretežno enaka tehnična uporaba predmeta naročila mogoča tudi na civilnem trgu?

⁽¹⁾ UL L 134, str. 114.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Haparanda Tingsrätten (Švedska) 27. decembra 2010 – Åklagaren proti Hansu Åkerbergu Franssonu

(Zadeva C-617/10)

(2011/C 72/24)

Jezik postopka: švedščina

Predložitveno sodišče

Haparanda Tingsrätten

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Åklagaren

Tožena stranka: Hans Åkerberg Fransson

Vprašanja za predhodno odločanje

1. V skladu s švedskim pravom mora obstajati jasna podlaga v Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin z dne 4. novembra 1950 (EKČP) ali sodni praksi Evropskega sodišča za človekove pravice, da nacionalnemu sodišču ni treba uporabiti nacionalnih določb, za katere obstaja sum, da kršijo načelo *ne bis in idem* iz člena 4 Dodatnega protokola št. 7 k EKČP in tako tudi člen 50 Listine o temeljnih pravicah Evropske unije z dne 7. decembra 2000 (v nadaljevanju: Listina). Ali je ta pogoj nacionalnega prava glede neuporabe nacionalnih določb združljiv s pravom Unije, zlasti z njegovimi splošnimi načeli, vključno s primarnostjo in neposrednim učinkom prava Unije?
2. Ali je dopustnost obtožbe zaradi davčnih prekrškov preprečena z načelom *ne bis in idem* iz člena 4 Dodatnega protokola št. 7 k EKČP in člena 50 Listine, če je bila toženi stranki predhodno v okviru upravnega postopka zaradi istega dejanja navajanja neresničnih podatkov naložena neka denarna kazen (davčna globa)?
3. Ali dejstvo, da mora obstajati uskladitev teh sankcij, in sicer tako, da lahko redna sodišča znižajo kazen v kazenskem postopku, ker je bila toženi stranki naložena tudi davčna globa zaradi istega dejanja navajanja neresničnih podatkov, vpliva na odgovor na drugo vprašanje?
4. V nekaterih okoliščinah je v okviru načela *ne bis in idem*, omenjenega v drugem vprašanju, mogoče, da se v novih postopkih odredijo nadaljnje sankcije v zvezi z istim ravnanjem, ki je bilo predmet presoje in je pripeljalo do odločitve o naložitvi sankcij posamezniku. Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen, ali so pogoji načela *ne bis in idem* izpolnjeni za naložitev več sankcij v ločenih postopkih, kadar se v poznejših postopkih opravi presoja okoliščin zadeve, ki je nova in ni odvisna od prejšnjih postopkov?
5. Švedski sistem naložitve davčnih glob in ugotavljanja odgovornosti za davčne kršitve v ločenih postopkih temelji na več razlogih splošnega interesa, ki so podrobneje opisani spodaj. Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen, ali je sistem, kot je švedski, združljiv z načelom *ne bis in idem*, če bi bilo mogoče vzpostaviti sistem, ki bi bil skladen z načelom *ne bis in idem*, ne da bi se bilo treba vzdržati bodisi naložitve davčne globe bodisi odločanja o odgovornosti za davčne prekrške, tako da bi se odločanje o naložitvi davčne

globe v primeru ustrezne odgovornosti za davčne prekrške preneslo s Skatteverket oziroma v nekaterih primerih z upravnih sodišč na redna sodišča v zvezi z njihovo presojo obtožbe zaradi davčnih kršitev?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 29. decembra 2010 vložilo Augstākās tiesas Senāts (Republika Latvija) – Trade Agency Ltd proti Seramico Investments Ltd

(Zadeva C-619/10)

(2011/C 72/25)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitveno sodišče

Augstākās tiesas Senāts

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Trade Agency Ltd

Nasprotna stranka: Seramico Investments Ltd

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali je sodišče države članice, ki mora odločiti o vlogi za priznanje odločbe tujega sodišča v skladu s členom 34(2) Uredbe št. 44/2001⁽¹⁾, v primeru, da je odločbi tujega sodišča priloženo potrdilo, predvideno v členu 54 Uredbe št. 44/2001, kljub temu pa tožena stranka priznanju nasprotuje, ker ji v državi članici izvora ni bilo vročeno pisanje o začetku postopka, samo pristojno za preizkus skladnosti podatkov iz potrdila z dokazili? Ali je takšna razširjena pristojnost sodišča države članice, ki odloča o vlogi, v skladu z načelom medsebojnega zaupanja v ustrezni sodnega varstva, kot je opredeljeno v uvodnih izjavah 16 in 17 Uredbe št. 44/2001?
2. Ali je zamudna sodba, s katero se vsebinsko odloči o sporu, ne da bi se preučili predmet tožbe in njeni temelji, in ki ne vsebuje nobene obrazložitve glede vsebinske utemeljenosti tožbe, v skladu s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in ali z njo ni kršena pravica tožene stranke do poštenega sojenja, kot je opredeljena v tem členu?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 12, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Kammarrätten I Stockholm – Migrationsöverdomstolen (Švedska) 27. decembra 2010 – Migrationsverket proti Nuriye Kastrati, Valdrini Kastrati, Valdirnu Kastrati

(Zadeva C-620/10)

(2011/C 72/26)

Jezik postopka: švedščina

Predložitveno sodišče

Kammarrätten I Stockholm - Migrationsöverdomstolen

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Migrationsverket

Tožene stranke: Nuriye Kastrati, Valdrina Kastrati, Valdirn Kastrati

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali je treba Uredbo št. 343/2003⁽¹⁾ glede na, *inter alia*, določbe njenega člena 5(2) in/ali neobstoja določb o prenehanju odgovornosti države članice za obravnavanje prošnje za azil, razen tistih v členih 4(5), drugi pododstavek, ter 16(3) in (4) te uredbe, razlagati tako, da umik prošnje za azil ne vpliva na možnost njene uporabe?
2. Ali je treba za odgovor na zgoraj postavljeno vprašanje upoštevati fazo postopka, v kateri je prošnja za azil umaknjena?

⁽¹⁾ Uredba sveta (ES) št. 343/2003 z dne 18. februarja 2003 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države, UL 2003 L 50, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad Varna (Bolgarija) 29. decembra 2010 – ADSITS „Balkan and Sea properties“ proti Direktor der Direktion „Anfechtung und Verwaltung des Vollzugs“ – Varna

(Zadeva C-621/10)

(2011/C 72/27)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitveno sodišče

Administrativen sad Varna

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: ADSITS „Balkan and Sea properties“

Tožena stranka: Direktor der Direktion „Anfechtung und Verwaltung des Vollzugs“ – Varna

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 80(1)(c) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost⁽¹⁾ razlagati tako, da je pri dobavah med povezanimi osebami, če je cena višja od tržne cene, osnova za odmero davka tržna cena transakcije le, če dobavitelj ni upravičen do polnega odbitka vstopnega davka, ki velja za nakup oziroma izdelavo predmetov, ki so predmet dobave?
2. Ali je treba člen 80(1)(c) Direktive 2006/112 razlagati tako, da država članica ne more predvideti nobenega od ukrepov – če je dobavitelj izvršil pravico do polnega odbitka vstopnega davka za blago in storitve, ki so predmet zaporednih dobav med povezanimi osebami, po višji vrednosti od tržne vrednosti in ta pravica do odbitka vstopnega davka ni bila popravljena v skladu s členi od 173 do 177 Direktive – s katerimi je kot osnova za odmero davka določena izključno tržna vrednost?
3. Ali so v členu 80(1) Direktive 2006/112 taksativno naštetih primeri, ki predstavljajo pogoje, pod katerimi sme država članica sprejeti ukrepe, na podlagi katerih je osnova za odmero davka pri dobavah tržna cena transakcije?
4. Ali je nacionalna pravna ureditev, kakršna je ta v členu 27(3), točka 1, Zakon za danak varhu dobavenata stoynost (zakona o davku na dodano vrednost), dopustna tudi v drugih okoliščinah, kot so tiste, ki so naštetje v členu 80(1)(a), (b) in (c) Direktive 2006/112?
5. Ali ima v primeru, kakršen je obravnavani, določba člena 80(1)(c) Direktive 2006/112 neposredni učinek in ali jo sme nacionalno sodišče uporabiti neposredno?

⁽¹⁾ UL L 347, str. 1.

Tožba, vložena 21. decembra 2010 – Evropska komisija proti Francoski republiki

(Zadeva C-624/10)

(2011/C 72/28)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnik: M. Afonso, zastopnik)

Tožena stranka: Francoska republika

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Francoska republika, s tem da je v naslovu IV upravnih navodil št. 105 z dne 23. junija 2006 (3 A-9-06) določila upravno toleranco, ki odstopa od postopka obrnjene davčne obveznosti DDV in je med drugim vključila, da prodajalec ali izvajalec storitev s sedežem zunaj Francije določi davčnega respondenta, ni izpolnila obveznosti iz Direktive DDV, zlasti iz njenih členov 168, 171, 193, 194, 204 in 214;

— Francoski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija v tožbi poudarja, da je francoska zakonodaja, ki odstopa od postopka obrnjene davčne obveznosti DDV, v nasprotju s pravom Evropske unije.

Prvič, davčni zavezanci, ki želijo koristiti ugodnost, uvedeno v izreku naslova IV upravnih navodil 3 A-9-06, morajo določiti davčnega zastopnika, to pa ni v skladu s členom 204 Direktive DDV. Ta člen omogoča državam članicam, da določijo tako obveznost samo v primeru, kadar z državo, v kateri ima davčni zavezanec sedež, ne obstaja noben pravni instrument o pravni pomoči na področju posrednih davkov, podobno temu, ki je določen v pravu Unije.

Drugič, upravna toleranca je prav tako odvisna od obveznosti prodajalca, da se identificira za namene DDV v Franciji, kar ni v skladu s členom 214(1) Direktive DDV. Iz te določbe je razvidno, da obveznost identifikacije za namene DDV ne zadeva davčnih zavezancev, ki na ozemlju države članice, kjer nimajo sedeža, ne opravljajo dobav blaga ali storitev, za katere velja postopek obrnjene davčne obveznosti za stranko, zlasti ob uporabi člena 194 Direktive DDV.

Tretjič in zadnjič, izrek predvideva, da se odbitni DDV naloži prodajalcu ali ponudniku storitev na DDV, pobranega od ene ali več strank. To ni v skladu z določbami členov 168 in 171 Direktive DDV, na podlagi katerih je treba kompenzacijo med odbitnim DDV in pobranim DDV opraviti na ravni vsakega zavezanca. Taka določba, ki odstopa, poleg tega ne more temeljiti na členu 11 te direktive.

Pritožba, ki sta jo 29. decembra 2010 vložili Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Company, Inc. zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 27. oktobra 2010 v zadevi T-24/05, Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Co., Inc., Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd proti Evropski komisiji

(Zadeva C-628/10 P)

(2011/C 72/29)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnici: Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Company, Inc. (zastopnika: M. Odriozola Alén, odvetnik, A. João Vide, odvetnica)

Drugi stranki v postopku: Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd, Evropska komisija

Predlogi

Pritožnici Sodišču predlagata naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 27. oktobra 2010 v zadevi T-24/05, s katero so bili zavrnjeni tožbeni razlogi, ki se nanašajo na očitno napako pri presoji pri uporabi člena 101(1) PDEU in člena 23(2) Uredbe 1/2003, in katere ugotovitev, da sta Alliance One International, Inc., nekdanja Standard Commercial Corp., in Standard Commercial Tobacco Co. solidarno odgovorni, ni v zadostni meri obrazložena in krši načelo enakega obravnavanja;
- za nično razglasi Odločbo Komisije z dne 20. oktobra 2004 v zadevi COMP/C.38.238/B.2 – Raw tobacco – Spain v delu, v katerem se nanaša na pritožnici in posledično zniža globo, naloženo pritožnicama; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Prvič, pritožnici trdita, da sta Komisija in Splošno sodišče napačno uporabila člen 101(1) PDEU in člen 23(2) Uredbe 1/2003 s tem, da sta SCC in SCTC obravnavala kot odgovorni za kršitev, ki jo je storila WWTE. Pritožnici zlasti trdita, da skupni nadzor ni dovolj za dokaz, da sta imeli v obdobju pred majem 1998 možnost odločilnega vplivanja na ravnanje WWTE. Tudi če bi jima bilo mogoče pripisati odgovornosti za to, bi bilo za namene določitve enotne gospodarske enote v vsakem primeru treba upoštevati obe matični družbi, ki izvajata skupni nadzor. Podredno, pritožnici navajata, da sta Komisija in nato Splošno sodišče s tem, da nista v zadostni meri obrazložila razlogov, zaradi katerih štejeta, da sta ti družbi odgovorni, kršila člen 296 PDEU. Poleg tega naj bi bile pritožnicam s sodbo Splošnega sodišča, za obdobje po maju 1998, odvzete njune pravice, ki izhajajo iz splošnih načel prava EU, pravice vsebovane v EKČP in v Listini o temeljnih pravicah, ki so zdaj del Lizbonske pogodbe, in imajo tako enako pravno veljavnost kot primarna zakonodaja.

Drugič, pritožnici trdita, da je Splošno sodišče kršilo člen 48(2) svojega poslovnika, pravico pritožnic do obrambe in člen 296 PDEU s tem, da je Komisiji dovolilo, da je v odgovoru na pisno vprašanje zavzela novo stališče in spremenila svoja pisanja. Pritožnici dodajata, da Splošno sodišče ne more razlogovanja, ki ga je Komisija navedla v svoji odločbi, pojasniti v sodbi (torej *ex post facto*).

Nazadnje, pritožnici trdita, da je Splošno sodišče z ugodnejšim obravnavanjem drugih podjetij kršilo načelo enakega obravnavanja iz člena 20 Listine o temeljnih pravicah. Po eni strani pritožnici menita, da je Splošno sodišče pri določitvi metode za vzpostavitev odgovornosti napačno uporabilo pravo, zlasti s sprejetjem metode, ki temelji na dvojni podlagi, ki je služila za diskriminacijo med družbami glede na zanesljivost njihovih trditvev v okviru pritožbe, sicer pa ni določilo splošnega pravila. Po drugi strani tožeči stranki menita, da je Splošno sodišče metodo za vzpostavitev odgovornosti uporabilo diskriminatorno, bodisi s tem, da za Universal Corporation in Universal Leaf ni uporabilo merila dvojne podlage, bodisi s tem, da za SCC in SZTK ni uporabilo metode, ki jo je uporabilo za Universal Corporation in Universal Leaf.

SPLOŠNO SODIŠČE

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 24. januarja 2011 – Rubinetterie Teorema proti Komisiji

(Zadeva T-370/10 R)

(Začasna odredba — Konkurenca — Sklep Komisije o naložitvi globe — Bančna garancija — Predlog za odložitev izvršitve — Finančna škoda — Neobstoj izjemnih okoliščin — Neobstoj nujnosti)

(2011/C 72/30)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Rubinetterie Teorema SpA (Flero, Italija) (zastopniki: R. Cavani, M. di Muro in P. Preda, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: A. Antoniadis, F. Castillo de la Torre in L. Malferrari, zastopniki)

Predmet

Predlog za odložitev izvršitve Sklepa Komisije C(2010) 34185 konč. z dne 23. junija 2010 v zvezi s postopkom na podlagi člena 101 [PDEU] in člena 53 Sporazuma EGP (zadeva COMP/39.092 – Kopalniška oprema).

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.
2. Odločitev o stroških se pridrži.

Tožba, vložena 16. decembra 2010 – Vivendi proti Komisiji

(Zadeva T-567/10)

(2011/C 72/31)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Vivendi (Pariz, Francija) (zastopniki: O. Fréget, J.-Y. Ollier in M. Struys, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska Komisija

Predlog tožeče stranke

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da je tožba dopustna;
- razglasi za ničten sklep Komisije z dne 1. oktobra 2010, s katerim je ta zavrnila pritožbo, ki jo je družba Vivendi vložila 2. marca 2009 (evidentirana pod številko 2009/4269), ker je Francoska republika kršila Direktivo 2002/77/ES z dne 16. septembra 2002 o konkurenci na trgih za elektronska komunikacijska omrežja in storitve in posledično člen 106(1) PDEU, s tem da je priznala ureditveno prednost na področju določitve višine telefonske naročnine;
- Komisiji naloži plačilo stroškov, ki jih je tožeča stranka priglasila pri Splošnem sodišču.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela dobrega upravljanja, ker se je Komisija omejila na sumaren preizkus pritožbe, ki ji jo je predložila tožeča stranka.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava v zvezi z opredelitvijo pojma posebnih in izključnih pravic ob upoštevanju Direktive 2002/77/ES ⁽¹⁾ in člena 106(3) PDEU.
  - Tožeča stranka trdi, da se Komisija ne more vzdržati sankcioniranja tega, da je Francoska republika priznala ureditveno prednost družbi France Télécom, s tem da je ceno telefonske naročnine za univerzalno storitev določila tako, da so izključene vse ponudbe storitev, ki so konkurenčne ponudbi družbe France Télécom, ob sklicevanju na dejstvo, da ni noben zasebni operater vložil predloga za odpravo ureditvene prednosti.
  - Tožeča stranka podredno trdi, da so bili taki predlogi vloženi.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava in na očitno napako pri presoji glede obsega obveznosti nacionalnega regulatorja, ki izhajajo iz direktiv s področja elektronskih komunikacij, saj ravnanja države članice ni mogoče upravičiti s pomanjkljivostjo ali nenatančnostjo ureditvenega okvira.

⁽¹⁾ Direktiva Komisije 2002/77/ES z dne 16. septembra 2002 o konkurenci na trgih za elektronska komunikacijska omrežja in storitve, (UL L 249, str. 21).

Tožba, vložena 16. decembra 2010 – Vivendi proti Komisiji

(Zadeva T-568/10)

(2011/C 72/32)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Vivendi (Pariz, Francija) (zastopniki: O. Fréget, J.-Y. Ollier in M. Struys, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da je tožba dopustna;
- razglasi za ničen sklep Komisije z dne 1. oktobra 2010, s katerim je ta zavrnila pritožbo, ki jo je družba Vivendi vložila 2. marca 2009 (evidentirana pod številko 2009/4267), ker je Francoska republika kršila Direktivo 2002/77/ES z dne 16. septembra 2002 o konkurenci na trgih za elektronska komunikacijska omrežja in storitve in posledično člen 106(1) PDEU, s tem da je priznala ureditveno prednost, ki se nanaša na zavrnitev regulatornega organa za elektronske komunikacije in priključke (Autorité de régulation des communications électroniques et des postes (ARCEP)), da bi uveljavil svoja pooblastila, s čimer bi prvotnega operaterja prisilil, naj operaterjem, ki prosijo za dostop do krajevne zanke, vrne pobrane zneske, ki presegajo dejanski strošek storitve, ki mora biti stroškovno naravnana;
- Komisiji naloži plačilo stroškov, ki jih je tožeča stranka priglasila pri Splošnem sodišču.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava v zvezi z opredelitvijo „posebne pravice“ v smislu Direktive 2002/77/ES⁽¹⁾.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na nespoštovanje dolžnosti nadzora Komisije iz člena 106(3) PDEU.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava, ker naj bi Komisija napačno menila, da obveznost stroškovnega naravnanja nekaterih cen ni stvar direktive Evropske unije, temveč spada v pristojnost nacionalnega regulatorja.

4. Četrti tožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava, ker je Komisija menila, da pravice zasebnih operaterjev niso oškodovane, saj lahko pred nacionalnimi gospodarskimi sodišči začnejo postopek za povračilo previsokih zneskov, ki jih je pobrala družba France Télécom, medtem ko naj bi zapletenost te zadeve onemogočala polno uresničitev pravice do povračila pred temi sodišči.

⁽¹⁾ Direktiva Komisije 2002/77/ES z dne 16. septembra 2002 o konkurenci na trgih za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (UL L 249, str. 21).

Tožba, vložena 21. decembra 2010 – Komisija proti Commune de Millau

(Zadeva T-572/10)

(2011/C 72/33)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: S. Petrova, zastopnica, in E. Bouttier, odvetnik)

Tožena stranka: Commune de Millau (Millau, Francija)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga naj:

- ugotovi, da je Commune de Millau solidarno odgovorna za obveznosti in dolgove, ki jih ima Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA) nasproti Evropski komisiji;
- naloži Commune de Millau, da solidarno skupaj z družbo SEMEA tožeči stranki plača glavnico v višini 41 012 EUR, skupaj z zapadlimi obrestmi od 10. marca 1992 oziroma, predredno, od 27. aprila 1993;
- odredi kapitalizacijo obresti;
- naloži Commune de Millau solidarno z družbo SEMEA plačilo zneska 5 000 EUR zaradi nepoštene upiranja družbe SEMEA vrnitvi preveč plačanega zneska;
- naloži Commune de Millau solidarno z družbo SEMEA plačilo stroškov tega postopka;
- odredi združitve te zadeve z zadevo T-168/10, Komisija proti SEMEA.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbeni razlogi in bistvene trditve, ki jih je navedla tožeča stranka so enaki tistim, ki so bili navedeni v okviru zadeve T-168/10, Komisija proti SEMEA (¹), poleg tega pa Komisija navaja, da je Commune de Millau solidarno odgovorna za plačilo dolga družbe SEMEA, ker naj bi Commune de Millau prevzela aktivno in pasivo družbe SEMEA, vključno s pogodbo med družbo SEMEA in Komisijo, ki je temelj spora.

(¹) UL 2010, C 161, str. 48.

Tožba, vložena 29. decembra 2010 – Just Music Fernsehbetrieb proti UUNT – France Télécom (Jukebox)

(Zadeva T-589/10)

(2011/C 72/34)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Just Music Fernsehbetrieb GmbH (Landshut, Nemčija) (zastopnik: T. Kaus, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: France Télécom SA (Pariz, Francija)

Predlogi tožeče stranke

- Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 14. oktobra 2010 v zadevi R 1408/2009-1 naj se razveljavi
- toženi stranki naj se naloži, naj zavrne odločbo o ugovoru z dne 30. septembra 2010 v zadevi B 1304494 in naj v celoti ugoti prijavi za registracijo št. 6163778
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov
- drugi stranki pred odborom za pritožbe naj se naloži plačilo stroškov, ki so tožeči stranki nastali pred odborom za pritožbe in oddelkom za ugovore in
- podredno, postopek naj se prekine do sprejetja končne odločbe o zahtevi za razveljavitev prejšnje znamke Skupnosti št. 3693108, ki jo je tožeča stranka pri UUNT vložila 21. decembra 2010.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: Figurativna znamka „Jukebox“ za storitve iz razredov 38 in 41 – prijava znamke Skupnosti št. 6163778

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: druga stranka pred odborom za pritožbe

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: registrirana figurativna znamka Skupnosti „JUKE BOX“ (št. 3693108) za proizvode in storitve iz razredov 9, 16, 36, 41 in 42

Odločba oddelka za ugovore: ugoditev ugovoru

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: Tožeča stranka meni, da je izpodbijana odločba v nasprotju s: (i) členoma 15 in 42(2) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009, saj ni bil predložen noben dokaz o resni in dejanski uporabi znamke, navedene v postopku z ugovorom, in sicer registrirane znamke Skupnosti „JUKE BOX“ (št. 36931070), (ii) členu 8(1)(b), 9 in 65(2) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009, saj je odbor za pritožbe storil napako pri presoji podobnosti sporne znamke, in (iii) členom 78 Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009, saj odbor za pritožbe ni izvrševal svojih preiskovalnih pooblastil in ni v celoti izvajal svojih pooblastil.

Tožba, vložena 27. decembra 2010 – Thesing in Bloomberg Finance proti ECB

(Zadeva T-590/10)

(2011/C 72/35)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Gabi Thesing in Bloomberg Finance LP (London, Združeno kraljestvo), (zastopnika: M.H. Stephens in R.C. Lands, solicitors)

Tožena stranka: Evropska centralna banka

Predlogi tožečih strank

- Sklep Evropske centralne banke, sporočen z dopisoma z dne 17. septembra 2010 in 21. oktobra 2010, o zavrnitvi dostopa do dokumentov, ki sta jih zahtevali tožeči stranki, naj se razglasi za ničn;

— Evropski centralni banki naj se naloži, naj tožečima strankama v skladu s Sklepom Evropske centralne banke z dne 4. marca 2004 o dostopu javnosti do dokumentov Evropske centralne banke (ECB/2004/3) ⁽¹⁾ odobri dostop do teh dokumentov; in

— ECB naj se naloži plačilo stroškov tožbe.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki s to tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlagata razglasitev ničnosti sklepa Evropske centralne banke, sporočenega z dopisoma z dne 17. septembra 2010 in 21. oktobra 2010, s katerim je Evropska centralna banka v skladu s Sklepom Evropske centralne banke z dne 4. marca 2004 o dostopu javnosti do dokumentov Evropske centralne banke (ECB/2004/3) zavrnila zahtevo tožečih strank za dostop do teh dokumentov:

- (i) obvestilo z naslovom *A note entitled The impact on government deficit and debt from off-market swaps. The Greek case* (SEC/GovC/X/10/88a);
- (ii) drugo obvestilo z naslovom *The Titlos transaction and possible existence of similar transactions impacting on the euro area government debt or deficit levels* (SEC/GovC/X/10/88b).

Tožeči stranki v utemeljitev svoje tožbe navajata te tožbene razloge:

Najprej tožeči stranki trdita, da je Evropska centralna banka napačno razlagala in/ali napačno uporabila člen 4(1)(a) Sklepa Evropske centralne banke z dne 4. marca 2004 (ECB/2004/3), ki določa izjemo od splošne pravice do dostopa iz člena 2 tega sklepa:

- (i) ker naj Evropska centralna banka člena 4(1)(a) ne bi razlagala tako, da zahteva upoštevanje dejavnikov javnega interesa za razkritje;
- (ii) ker naj Evropska centralna banka ne bi pripisala zadostnega ali ustreznega pomena dejavnikom javnega interesa za razkritje zahtevanih dokumentov;
- (iii) ker naj bi Evropska centralna banka precenila in/ali napačno opredelila javni interes proti razkritju zahtevanih dokumentov.

Dalje tožeči stranki trdita, da je Evropska centralna banka napačno razumela in/ali napačno uporabila člen 4(2) Sklepa Evropske centralne banke z dne 4. marca 2004 (ECB/2004/3), ki določa izjemo od splošne pravice do dostopa iz člena 2 tega sklepa:

(i) ker naj bi Evropska centralna banka javni interes, „ki prevlada“, morala razlagati kot javni interes, ki je tako pomemben, da prevlada nad kakršnimkoli javnim interesom za vztrajanje pri izjemi;

(ii) ker naj bi Evropska centralna banka v tem smislu morala ugotoviti obstoj javnega interesa, ki prevlada, za razkritje zahtevanih informacij.

Končno tožeči stranki trdita, da je Evropska centralna banka napačno razlagala in/ali napačno uporabila člen 4(3) Sklepa Evropske centralne banke z dne 4. marca 2004 (ECB/2004/3), ki določa izjemo od splošne pravice do dostopa iz člena 2 tega sklepa:

- (i) ker naj bi Evropska centralna banka javni interes, „ki prevlada“, morala razlagati kot javni interes, ki je tako pomemben, da prevlada nad kakršnimkoli javnim interesom za vztrajanje pri izjemi;
- (ii) ker naj bi Evropska centralna banka v tem smislu morala ugotoviti obstoj javnega interesa, ki prevlada, za razkritje zahtevanih informacij;
- (iii) ker naj bi Evropska centralna banka precenila in/ali napačno opredelila javni interes proti razkritju zahtevanih dokumentov.

⁽¹⁾ Sklep Evropske centralne banke z dne 4. marca 2004 o dostopu javnosti do dokumentov Evropske centralne banke (ECB/2004/3) (UL 2004, L 80, str. 42).

Tožba, vložena 17. decembra 2010 – Zenato proti UUNT – Camera di Commercio Industria Artigianato e Agricoltura di Verona (RIPASSA)

(Zadeva T-595/10)

(2011/C 72/36)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Alberto Zenato (Verona, Italija) (zastopnik: A. Rizzoli, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Camera di Commercio Industria Artigianato e Agricoltura di Verona (Verona, Italija)

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- To tožbo skupaj s prilogami razglasi za dopustno;
- odločbo odbora za pritožbe razveljavi v delu, v katerem je bila za nično razglašena izpodbijana odločba in kjer je bila določena delitev stroškov postopka;
- posledično, potrdi odločbo oddelka za ugovore;
- UUNT naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „RIPASSA“ (zahteva za registracijo št. 106 955), za proizvode iz razreda 33

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Camera di Commercio Industria Artigianato e Agricoltura di Verona

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: italijanska besedna znamka „VINO DI RIPASSO“ (št. 528 778), za proizvode iz razreda 33

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: Razveljavitev izpodbijane odločbe in vrnitev spisa oddelku za ugovore

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev in napačna uporaba člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 29. decembra 2010 – Eurocool Logistik proti UUNT – Lenger (EUROCOOL)

(Zadeva T-599/10)

(2011/C 72/37)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Eurocool Logistik GmbH (Linz, Avstrija) (zastopnik: G. Secklehner, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Peter Lenger (Weinheim, Nemčija)

Predlog

- Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 14. oktobra 2010 v zadevi R 451/2010-1, v kateri je bila potrjena odločba oddelka za ugovore z dne 27. januarja 2010 v postopku z ugovorom št. B 751 570, naj se v celoti razveljavi, ugovor naj se zavrne, prijava znamke naj se za nadaljevanje postopka za registracijo vrne Uradu, toženi stranki pa naj se naloži plačilo vseh stroškov, povezanih s tem sporom, zlasti tudi stroškov postopka pred odborom za pritožbe.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „EUROCOOL“ za storitve iz razredov 39 in 42

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Peter Lenger

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: nacionalna figurativna znamka, ki vsebuje besedni element „EUROCOOL LOGISTICS“, za storitve iz razredov 35 in 39, in firma „EUROCOOL LOGISTICS“, ki se v zvezi z nekaterimi storitvami uporablja v nacionalnem gospodarskem prometu.

Odločba oddelka za ugovore: ugoditev ugovoru

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev členov 63(2) in 75, drugi stavek, Uredbe (ES) št. 207/2009, ker naj tožeči stranki v postopku z ugovorom ne bi bila dana možnost, da odgovori na utemeljitev ugovora druge stranke v postopku pred odborom za pritožbe, ter kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009, ker naj med nasprotujočima si znamkama ne bi bilo verjetnosti zmede.

Tožba, vložena 7. januarja 2011 – Export Development Bank of Iran proti Svetu

(Zadeva T-4/11)

(2011/C 72/38)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Export Development Bank of Iran (zastopnik: J. M. Thouvenin, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Uredbo Sveta (EU) 961/2010 razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- razglasi, da se Sklep 2010/413/SZVP ne uporablja za tožečo stranko;
- člen 16(2)(a) in (b) Uredbe Sveta (EU) 961/2010 razglasi za ničnega v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- odločitev Sveta, da se tožečo stranko vključi na seznam iz priloge VIII k Uredbi Sveta (EU) 961/2010, razglasi za nično;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v podporo tožbi navaja sedem tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na neobstoj pravne podlage Uredbe Sveta (EU) št. 961/2010 z dne 25. oktobra 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 423/2007 ⁽¹⁾ in/ali člena 16(2)(a) in (b)
  - V okviru prvega dela tega tožbenega razloga tožeča stranka trdi, da člen 215 PDEU ne more biti pravna podlaga Uredbe št. 961/2010, saj Sklep 2010/413/SZVP tega ne predvideva;
  - V okviru drugega dela tega tožbenega razloga tožeča stranka trdi, da člen 215 PDEU ne more biti pravna podlaga Uredbe št. 961/2010, saj sklep 2010/413/SZVP ni bil sprejet v skladu s poglavjem 2, naslova V PEU. Za ta sklep je zato treba šteti, da se ne uporablja v obravnavanem primeru.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev mednarodnega prava s členom 16(2)(a) in (b) Uredbe št. 961/2010, ker te določbe ne pomenijo izvajanje sklepa Varnostnega sveta in kršijo načelo nevmešavanja iz mednarodnega prava.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 215 PDEU, saj je postopek za vključitev na seznam iz priloge VIII v nasprotju s postopkom, ki ga predpisuje člen 215 PDEU.

4. Četrty tožbeni razlog se nanaša na kršitev pravice do obrambe, pravice do dobrega upravljanja, in pravice do učinkovitega sodnega varstva, ker Svet ni spoštoval pravice tožeče stranke, da se izjavi, ker ni zadostno obrazložil svojih odločitev in tožeči stranki ni omogočil dostopa do spisa.

5. Peti tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela sorazmernosti

— Tožeča stranka najprej trdi, da sporne odločitve niso primerne, ker se zaradi zamrznitve sredstev in drugih virov, ki jih upravlja tožeča stranka, zamrznejo tudi sredstva in viri, s katerimi tožeča stranka ne razpolaga prosto in so v lasti njenih strank.

— Tožeča stranka nato trdi, da je naložena sankcija nesorazmerna glede na dejstva, ki so ji očitana, in temelji na starih in nepodprtih dejstvih.

6. Šesti tožbeni razlog se nanaša na kršitev pravice do spoštovanja lastnine, ker je omejitev njene lastninske pravice nesorazmerna, saj njena pravica do obrambe v postopku ni bila spoštovana.

7. Sedmi tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela prepovedi diskriminacije, ker je bila tožeča stranka sankcionirana, čeprav ni bilo dokazano, da je zavestno in namerno sodelovala v dejavnostih, katerih cilj ali učinek je izoginitev omejevalnim ukrepom.

⁽¹⁾ UL L 281, str. 1.

Tožba, vložena 7. januarja 2011 – Export Development Bank of Iran proti Svetu

(Zadeva T-5/11)

(2011/C 72/39)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Export Development Bank of Iran (zastopnik: J. M. Thouvenin, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Razglasi za ničen Sklep Sveta 2010/644/SZVP z dne 25. oktobra 2010 v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- razglasi za nično odločbo iz dopisa Sveta, naslovljenega na tožečo stranko, z dne 28. oktobra 2010;
- ugotovi, da se Sklep 2010/413/SZVP za tožečo stranko ne uporablja;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbeni razlogi in bistvene trditve, ki jih navaja tožeča stranka, so v glavnem enaki ali podobni tistim v zadevi Export Development Bank of Iran proti Svetu, T-4/11.

Pritožba, ki jo je 5. januarja 2011 vložila Evropska komisija zoper sodbo, ki jo je 28. oktobra 2010 razglasilo Sodišče za uslužbence v zadevi F-9/09, Vicente Carbajosa in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-6/11 P)

(2011/C 72/40)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnica: Evropska komisija (zastopnika: J. Currall in B. Eggers, zastopnika)

Druge stranke v postopku: Isabel Vicente Carbajosa (Bruselj, Belgija), Niina Lehtinen (Bruselj) in Myriam Menchen (Bruselj)

Predlogi pritožnice:

Pritožnica predlaga, naj Splošno sodišče:

- razveljavi sodbo Sodišča za uslužbence z dne 28. oktobra 2010 v zadevi Vicente Carbajosa in drugi proti Komisiji, F-9/09;
- vrne zadevo Sodišču za uslužbence, da preizkusi ničnostne razloge, ki jih navajajo tožeče stranke;
- pridrži odločitev o stroških.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja dva pritožbena razloga.

1. Prvi pritožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve, pravice do obrambe in načela pravne varnosti, ker naj bi Sodišče za uslužbence ugodilo predlogu, ki se ni uveljavljal v zadevi v glavni stvari ali po uradni dolžnosti, ampak se je uveljavljal v okviru druge zadeve.
2. Podredno, drugi pritožbeni razlog: kršitev členov 1, 5 in 7 Priloge III h Kadrovskim predpisom uradnikov Evropske unije in odločb o ustanovitvi Evropskega urada za izbor osebja (EPSO), ter kršitev obveznosti obrazložitve, ker naj bi Sodišče za uslužbence napačno ugotovilo, da EPSO ni bil pristojen za vpis zainteresiranih oseb na seznam kandidatov, povabljenih k predložitvi popolnih kandidatur po predizbirnem postopku.

Tožba, vložena 7. januarja 2011 – Bank Kargoshaei in drugi proti Svetu

(Zadeva T-8/11)

(2011/C 72/41)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Bank Kargoshaei, Bank Melli Iran Investment Company, Bank Melli Iran Printing and Publishing Company, Cement Investment & Development Co., Mazandaran Cement Company, Melli Agrochemical Company, Shomal Cement Co., (Teheran, Iran) (zastopnika: L. Defalque in S. Woog, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi tožečih strank

- Točka 5, oddelek B, Priloge k Sklepu Sveta 2010/644/SZVP z dne 25. oktobra 2010 o spremembi Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Skupnega stališča 2007/140/SZVP ⁽¹⁾ in točka 5, oddelek B, Priloge VIII k Uredbi Sveta (EU) št. 961/2010 z dne 25. oktobra 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 423/2007 ⁽²⁾ ter odločba, ki izhaja iz dopisa Sveta z dne 28. oktobra 2010, naj se razglasijo za nične;
- ugotovi naj se, da sta člen 20(1)(b) Sklepa Sveta z dne 26. julija 2010 ⁽³⁾ in člen 16(2)(a) Uredbe Sveta (EU) št. 961/2010 nezakonita in se za tožeče stranke ne uporabljata;

- Svetu naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke se v utemeljitev tožbe sklicujejo na tožbene razloge, ki so enaki tistim, na katere se sklicuje tožeča stranka v zadevi Bank Melli Iran proti Svetu, T-7/11.

⁽¹⁾ UL L 281, str. 81.

⁽²⁾ UL L 281, str. 1.

⁽³⁾ Sklep Sveta 2010/413/CFSP: z dne 26. julija 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Skupnega stališča 2007/140/SZVP, UL L 195, str. 39.

Tožba, vložena 6. januarja 2011 – Air Canada proti Komisiji

(Zadeva T-9/11)

(2011/C 72/42)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Air Canada (Saint Laurent, Kanada) (zastopnika: J. Pheasant in T. Capel, Solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

- na podlagi člena 263 PDEU naj se razglasi ničnost sklepa, vključno s členoma 2 in 3, ali, alternativno, naj se razglasi ničnost njenih delov;
- na podlagi člena 261 PDEU naj se globa razveljavi, ali, alternativno, naj se zmanjša ali se v celoti odpravi;
- na podlagi člena 266 PDEU naj se Komisiji odredi sprejetje potrebnih ukrepov za izvršitev sodbe Sodišča; in
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov podjetja Air Canada v zvezi s to tožbo in z vsemi nadaljnjimi stopnjami postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V podporo tožbi tožeča stranka navaja šest tožbenih razlogov:

1. Prvi tožbeni razlog, da je bila tožeči stranki kršena pravica do obrambe, ker je Komisija med obvestilom o ugotovitvah o možnih kršitvah in sklepom bistveno spremenila primer, tako da je odločbo utemeljila na novi dejanski in pravni presoji, glede katere tožeči stranki ni bila dana možnost izjave.
2. Drugi tožbeni razlog, da:
  - odločba temelji na nedopustnih dokazih, ker so dokazi, na katere se v odločbi zoper tožečo stranko opira Komisija, nedopustni;
  - je Komisija s tem, da je zoper tožečo stranko uporabila nekatere enake ali bistveno podobne dokaze, ki glede nekaterih drugih naslovnikov obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah niso zadostovali za ugotovitev kršitve, in s tem, da ni upoštevala vsebinskih popravkov in pojasnil tožeče stranke, kršila načelo prava EU o enakem obravnavanju in ni uporabila pravnega dokaznega standarda, ki velja v pravu EU.
3. Tretji tožbeni razlog, da tožeča stranka ni sodelovala pri nobeni kršitvi, ker:
  - v členih 2 in 3 izreka sklepa ni nobenih ugotovitev o tem, da je tožeča stranka sodelovala pri enotni in trajajoči kršitvi, opisani v obrazložitvi;
  - Komisija ni zadostila upoštevnim pravnim pogojem iz člena 101(1) PDEU in veljavni sodni praksi, da bi lahko tožeči stranki pripisala odgovornost za enotno in trajajočo kršitev;
  - na podlagi dokazov, ki jih ob upoštevanju drugega tožbenega razloga Komisija lahko upošteva zaradi ponovne presoje ugovorov zoper tožečo stranko, s sklepom ni dokazana nobena kršitev tožeče stranke.
4. Četrty tožbeni razlog, da upošteveni trg, na katerem je prišlo do kršitve veljavne pravne obveznosti, določene s sodno prakso EU, in zlasti načela določnosti in načela sorazmernosti, ni bil določen, ali, alternativno, ni bil določen pravilno.
5. Peti tožbeni razlog, da bi bilo treba globo na podlagi drugih tožbenih razlogov in ker Komisija pri njeni določitvi ni uporabila načela prava EU o enakem obravnavanju, razveljaviti v celoti, ali, alternativno, da bi jo bilo treba močno zmanjšati (ali povsem odpraviti).

6. Šesti tožbeni razlog, da je zaradi neizpolnitve obveznosti obrazložitve iz člena 296 PDEU obrazložitev pomanjkljiva.

Tožba, vložena 6. januarja 2011 – Sina Bank proti Svetu

(Zadeva T-15/11)

(2011/C 72/43)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Sina Bank (Teheran, Irak) (zastopnika: B. Mettetal in C. Wucher-North, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi tožeče stranke

- Za nično naj se razglasi točka 8 oddelka B Priloge VIII k Uredbi št. 961/2010⁽¹⁾ v delu, ki se nanaša na tožečo stranko;
- za nično naj se razglasi sklep Sveta, vsebovan v dopisu z dne 28. oktobra 2010;
- ugotovi naj se, da se točka 8 oddelka B Priloge II k Sklepu Sveta 2010/413/CFSP o omejevalnih ukrepih proti Iranu⁽²⁾ ne uporablja za tožečo stranko;
- ugotovi naj se, da se člen 16(2) Uredbe Sveta št. 961/2010 ne uporablja za tožečo stranko;
- ugotovi naj se, da se člen 20(1)(b) Sklepa Sveta 2010/413/CFSP ne uporablja za tožečo stranko;
- Svetu naj se naloži plačilo njegovih stroškov in stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev svoje tožbe tožeča stranka navaja štiri tožbene razloge:

1. S prvim tožbenim razlogom tožeča stranka trdi, da vsebinski pogoji za uvrstitev tožeče stranke v izpodbijano

uredbo in sklep iz leta 2010 niso izpolnjeni in/ali da je Svet storil očitno napako pri presoji, ali so pogoji izpolnjeni. Zato uvrstitev tožeče stranke ni upravičena.

2. Z drugim tožbenim razlogom tožeča stranka trdi, da je z njeno uvrstitvijo kršeno načelo enakega obravnavanja;

— tožeča stranka je bila neenako obravnavana glede na druge iranske banke;

— tožeča stranka je bila neenako obravnavana glede na druge iranske banke, ki so navedene na seznamu v uredbi in sklepu iz leta 2010;

— tožeča stranka je bila neenako obravnavana glede na položaj „Daftar“ in fundacije Mostaz'afan.

3. S tretjim tožbenim razlogom tožeča stranka trdi, da je bila kršena pravica do obrambe in da zahteva za obrazložitev sankcij ni bila spoštovana, ker:

— tožeči stranki Svet ni posredoval nobenih informacij v utemeljitev svojega mnenja, razen kratke obrazložitve v dveh vrsticah, ki je bila splošna in nenatančna;

— čeprav je tožeča stranka Svetu predložila natančne zahteve za informacije glede svoje uvrstitve, Svet ni odgovoril tožeči stranki niti na dopise njenih odvetnikov;

— je v tem položaju nemogoče ugotoviti, ali je ukrep upravičen ali vsebuje napake;

— bi morala biti tožeča stranka obveščena o vseh dokazih zoper njo, kolikor je to mogoče in sočasno s sprejetjem začetnega sklepa o zamrznitvi njenih sredstev ali kakor hitro je bilo mogoče po tem.

4. S četrnim tožbenim razlogom tožeča stranka trdi, da omejevalni ukrepi kršijo njeno lastninsko pravico in da niso sorazmerni, kar je v nasprotju z načelom sorazmernosti sklepov, ki velja v Evropski uniji, ker

— ni zveze med ciljem Sveta in omejevalnim ukrepom, ki je bil določen v zvezi s tožečo stranko;

— Svet ni odkril nobene transakcije, v kateri bi bila udeležena tožeča stranka;

— obstajajo drugi bolj sorazmerni ukrepi, ki bi jih bilo mogoče uporabiti proti tveganju domnevnih „jedrskih dejavnosti“ Irana in proti financiranju teh dejavnosti.

- (¹) Uredba Sveta (EU) št. 961/2010 z dne 25. oktobra 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 423/2007, UL 2010 L 281, str. 1.
- (²) 2010/413/CFSP: Sklep Sveta z dne 26. julija 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Skupnega stališča 2007/140/SZVP, UL L 195, str. 39.

Tožba, vložena 14. januarja 2011 – Nizozemska proti Komisiji

(Zadeva T-16/11)

(2011/C 72/44)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Kraljevina Nizozemska (zastopniki: C. Wissels, M. de Ree in M. Noort, zastopniki)

Tožena stranka: Evropska Komisija

Predlog tožečih strank

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— Razglasi ničnost člena 1 Sklepa Evropske komisije 2010/668/EU z dne 4. novembra 2010 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS), Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Evropske unije v delu, v katerem se ta člen nanaša na Nizozemsko in na finančno korekcijo v (skupni) višini 28 947 149,31 EUR, ki se je uporabila za priglašene izdatke za leta od 2003 do 2008 v okviru sistema kvot za proizvodnjo krompirjevega škroba;

— Komisiji naložiti plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija je s Sklepom 2010/668/EU za 10 % pavšalno korigirala zneske, ki so jih priglasili nizozemski organi in so bili izplačani v letih od 2003 do 2008 v okviru evropskih shem

pomoči za krompirjev škrob. Komisija meni, da so nizozemski organi proizvajalcu škroba in pridelovalcu krompirja pomoč izplačali, preden je bil plačan celotni znesek minimalne cene za dobavljen krompir pridelovalcu krompirja.

Nizozemska vlada meni, da je bila minimalna cena v celoti plačana pred odobritvijo pomoči proizvajalcu škroba in pridelovalcu krompirja. Minimalna cena je bila na eni strani plačana s preračunom dela minimalne cene z odprto (zasebnopravno) terjatvijo proizvajalca do pridelovalca in na drugi strani s prenosom preostanka minimalne cene na (bančni) račun, ki ga je navedel pridelovalec.

V utemeljitev tožbe tožeča stranka navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvič, da sta bila kršena člen 7(4) Uredbe 1258/99 (¹) in člen 31 Uredbe 1290/2005 (²) v povezavi s členom 5 Uredbe 1868/94 (³), členom 11 Uredbe 97/95 (⁴), členom 10 Uredbe 2236/2003 (⁵), členom 26 Uredbe 2237/2003 (⁶) in členom 20 Uredbe 1973/2004 (⁷), ker niso bili priznani izdatki za financiranje, čeprav je bil izpolnjen pogoj za odobritev premije in neposredne pomoči, ker je bila minimalna cena plačana na podlagi preračuna in prenosa.
2. Drugič, da sta bila kršena člen 7(4) Uredbe 1258/99 in člen 31 Uredbe 1290/2005 v povezavi s členom 5 Uredbe 1868/94, členom 11 Uredbe 97/95, členom 10 Uredbe 2236/2003, členom 26 Uredbe 2237/2003 in členom 20 Uredbe 1973/2004, ker niso bili priznani izdatki za financiranje, čeprav so pridelovalci lahko prosto razpolagali z minimalno ceno, preden sta bili odobreni premija in neposredna pomoč.
3. Tretjič, da so bili kršeni člen 7(4) Uredbe 1258/99, člen 8 Uredbe 1663/95 (⁸), člen 31 Uredbe 1290/2005, člen 11 Uredbe 885/2006 (⁹) in tudi pravice do obrambe, ker niso bili priznani izdatki za financiranje, čeprav se pravila kontradiktornega postopka, kot ga določajo te določbe, niso upoštevala za vse ugotovitve, ki so bile podlaga za nepriznanje izdatkov.
4. Četrtoč, da sta bila kršena člen 7(4) Uredbe 1258/99 in člen 31 Uredbe 1290/2005 v povezavi s členom 11 Uredbe 97/95, členom 10 Uredbe 2236/2003, členom 26 Uredbe 2237/2003 in členom 20 Uredbe 1973/2004, ker niso bili priznani izdatki za financiranje, čeprav bila lahko izplačilni organi na podlagi sprejemnih potrdil preverjali, ali so bile plačane minimalne cene.

5. Petič, da so bili kršeni člen 7(4) Uredbe 1258/99, člen 31(2) Uredbe 1290/2005 in načelo sorazmernosti, ker je bila uporabljena pavšalna korekcija 10 %, čeprav je primanjkljaj omejen na to, da se je pri uporabi minimalne cene in nadzoru predpostavke glede njenega plačila izhajalo iz nepravilnega izhodišča.

- (¹) Uredba Sveta (ES) št. 1258/1999 z dne 17. maja 1999 o financiranju skupne kmetijske politike, (UL L 160, str. 103).
- (²) Uredba Sveta (ES) št. 1290/2005 z dne 21. junija 2005 o financiranju skupne kmetijske politike, (UL L 209, str. 1).
- (³) Uredba Sveta (ES) št. 1868/94 z dne 27. julija 1994 o vzpostavitvi sistema kvot v zvezi s proizvodnjo krompirjevega škroba, (UL L 197, str. 4).
- (⁴) Uredba Komisije (ES) št. 97/95 z dne 17. januarja 1995 o podrobnih pravilih za uporabo Uredbe Sveta (EGS) št. 1766/92 glede najnižje cene in kompenzacijskih plačil za pridelovalce krompirja in za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1868/94 o uvedbi sistema kvot v zvezi s proizvodnjo krompirjevega škroba, (UL L 16, str. 3).
- (⁵) Uredba Komisije (ES) št. 2236/2003 z dne 23. decembra 2003 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1868/94 o vzpostavitvi sistema kvot v zvezi s proizvodnjo krompirjevega škroba, (UL L 339, str. 45).
- (⁶) Uredba Komisije (ES) št. 2237/2003 z dne 23. decembra 2003 o podrobnih pravilih za uporabo nekaterih shem podpor iz naslova IV Uredbe Sveta (ES) št. 1782/2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete, (UL L 339, str. 52).
- (⁷) Uredba Komisije (ES) št. 1973/2004 z dne 29. oktobra 2004 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1782/2003 v zvezi s shemami podpor, iz naslova IV in IVa navedene uredbe, glede uporabe zemljišč v prahi za proizvodnjo surovin, (UL L 345, str. 1).
- (⁸) Uredba Komisije (ES) št. 1663/95 z dne 7. julija 1995 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (EGS) št. 729/70 v zvezi s postopkom za potrditev obračuna Jamstvenega oddelka EKUJS, (UL L 158, str. 6).
- (⁹) Uredba Komisije (ES) št. 885/2006 z dne 21. junija 2006 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1290/2005 glede akreditacije plačilnih agencij in drugih organov ter potrditve obračunov Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP), (UL L 171, str. 90).

Tožba, vložena 19. januarja 2011 – Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband proti Komisiji

(Zadeva T-22/11)

(2011/C 72/45)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband (Münster, Nemčija) (zastopnika: I. Liebach in A. Rosenfeld, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeča stranka predlaga,

- naj se Sklep Komisije z dne 21. decembra 2010, C(2010) 9525 konč., državna pomoč, MC 8/2009 in C-43/2009 – Nemčija – WestLB, razglasi za delno ničen in sicer v delu v katerem je z njim zavržen predlog Nemčije z dne 28. oktobra 2010 za podaljšanje roka za odprodajo Westdeutschen Immobilienbank AG in opustitev novih dejavnosti te družbe po 15. februarju 2011;
- podredno Sklep Komisije z dne 21. decembra 2010, C(2010) 9525 konč., državna pomoč, MC 8/2009 in C-43/2009 – Nemčija – WestLB naj se razglasi za delno ničen in sicer v delu v katerem je Komisija implicitno odločila, da je Nemčija vložila le en predlog za podaljšanje roka za odprodajo Westdeutschen Immobilienbank AG in opustitev novih dejavnosti te družbe do 15. februarja 2011, zaradi česar ni mogoče odločiti od podaljšanju po tem datumu;
- naj se Komisiji naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev tožbe tožeča stranka navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve iz člena 296(2) PDEU
  - Tožeča stranka v zvezi s tem trdi, da Komisija ni obrazložila zakaj je dva predloga Nemčije za podaljšanje roka združila v en sam predlog.
  - Poleg tega naj Komisija ne bi obrazložila zakaj niso izpolnjeni pogoji za podaljšanje roka iz člena 2(2) Odločbe Komisije C(2009) 3900 konč. kor., z dne 12. maja 2009 o državnih pomočeh, ki jih namerava Nemčija nameniti za prestrukturiranje WestLB AG (C-43/2008 [N 390/2008]) (v nadaljevanju Odločba z dne 12. maja 2009).
2. Drugi tožbeni razlog: napačna presoja in zloraba pooblastil
  - Tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da je Komisija svojo diskrecijsko odločitev glede podaljšanja roka oprla na napačno ugotovljeno dejansko stanje. Po mnenju tožeče stranke se v izpodbijanem sklepu napačno predpostavlja, da je bilo podaljšanje roka predlagano le do 15. februarja 2011 oziroma implicitno ugotavlja, da o predlogu za podaljšanje po tem datumu ni treba odločiti.

— Tožeča stranka tudi trdi, da Komisija ni uporabila možnosti za podaljšanje roka, ki je izrecno predvidena v členu 2(2) Odločbe z dne 12. maja 2009, kljub temu da so bili pogoji izpolnjeni. Namesto tega naj bi se Komisija sklicevala na nezapisano, *sui generis*, pravico do podaljšanja, ki nima nobene pravne podlage in katere pogoji so predvsem v celoti nejasni.

3. Tretji tožbeni razlog: Kršitev načela sorazmernosti

— Tožeča stranka v zvezi s tem med drugim navaja, da je odločitev Komisije glede opustitve novih dejavnosti Westdeutschen Immobilienbank AG s 15. februarjem 2011 glede na s tem povezane slabosti, nesorazmerna.

4. Četrti tožbeni razlog: kršitev načela enakega obravnavanja

— V zvezi s tem tožeča stranka zatrjuje, da je Komisija v drugih primerih povezanih s finančno krizo v katerih so bile finančnim institucijam dodeljene bistveno večje pomoči, določila bistveno daljše roke za odprodajo deležev in družb za nepremičninske naložbe.

5. Peti tožbeni razlog: kršitev člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in načela dobrega upravljanja

— V okviru petega tožbenega razloga tožeča stranka navaja, da Komisija nima pravice, da predloge držav članic razlaga v nasprotju z njihovim besedilom, namenom in ciljem niti da na podlagi take razlage sprejme odločitev.

Tožba, vložena 18. januarja 2011 – Fraas proti UUNT (karo vzorec v črni, bež, rjavi, temno rdeči in sivi barvi)

(Zadeva T-26/11)

(2011/C 72/46)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: V. Fraas GmbH (Helmbrechts-Wüstenselbitz, Nemčija) (zastopnika: R. Kunze in G. Würtenberger, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predloga tožeče stranke

- Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 15. novembra 2010 v zadevi R 1317/2010-4 naj se razveljavi;
- Uradu za usklajevanje na notranjem trgu naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka, ki ima karo vzorec v črni, bež, rjavi, temno rdeči in sivi barvi, za proizvode iz razredov 18, 24 in 25

Odločba preizkuševalca: zavrnitev prijave

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 7(1)(b) v povezavi s členom 7(2) Uredbe (ES) št. 207/2009⁽¹⁾, ker naj bi imela zadevna znamka Skupnosti razlikovalni učinek, ter kršitev členov 75 in 76 Uredbe (ES) št. 207/2009, ker naj odbor za pritožbe ne bi obravnaval obsežnih dejanskih in pravnih navedb tožeče stranke

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL 2009, L 78, str. 1).

Tožba, vložena 21. januarja 2011 – Rheinischer Sparkassen- und Giroverband proti Komisiji

(Zadeva T-27/11)

(2011/C 72/47)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Rheinischer Sparkassen- und Giroverband (Düsseldorf, Nemčija) (zastopnika: A. Rosenfeld in I. Liebach, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeča stranka predlaga,

- naj se Sklep Komisije z dne 21. decembra 2010, C(2010) 9525 konč., državna pomoč, MC 8/2009 in C-43/2009 – Nemčija – WestLB, razglasi za delno ničen in sicer v delu v katerem je z njim zavrjen predlog Nemčije z dne 28. oktobra 2010 za podaljšanje roka za odprodajo Westdeutschen Immobilienbank AG in opustitev novih dejavnosti te družbe po 15. februarju 2011;
- podredno Sklep Komisije z dne 21. decembra 2010, C(2010) 9525 konč., državna pomoč, MC 8/2009 in C-43/2009 – Nemčija – WestLB naj se razglasi za delno ničen in sicer v delu v katerem je Komisija implicitno odločila, da je Nemčija vložila le en predlog za podaljšanje roka za odprodajo Westdeutschen Immobilienbank AG in opustitev novih dejavnosti te družbe do 15. februarja 2011, zaradi česar ni mogoče odločiti od podaljšanju po tem datumu;

— naj se Komisiji naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev tožbe tožeča stranka navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve iz člena 296(2) PDEU

— Tožeča stranka v zvezi s tem trdi, da Komisija ni obrazložila zakaj je dva predloga Nemčije za podaljšanje roka združila v en sam predlog.

— Poleg tega naj Komisija ne bi obrazložila zakaj niso izpolnjeni pogoji za podaljšanje roka iz člena 2(2) Odločbe Komisije C(2009) 3900 konč. kor., z dne 12. maja 2009 o državnih pomočeh, ki jih namerava Nemčija nameniti za prestrukturiranje WestLB AG (C-43/2008 [N 390/2008]) (v nadaljevanju Odločba z dne 12. maja 2009).

2. Drugi tožbeni razlog: napačna presoja in zloraba pooblastil

— Tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da je Komisija svojo diskrecijsko odločitev glede podaljšanja roka oprla na napačno ugotovljeno dejansko stanje. Po mnenju tožeče stranke se v izpodbijanem sklepu napačno predpostavlja, da je bilo podaljšanje roka predlagano le do 15. februarja 2011 oziroma implicitno ugotavlja, da o predlogu za podaljšanje po tem datumu ni treba odločiti.

— Tožeča stranka tudi trdi, da Komisija ni uporabila možnosti za podaljšanje roka, ki je izrecno predvidena v členu 2(2) Odločbe z dne 12. maja 2009, kljub temu da so bili pogoji izpolnjeni. Namesto tega naj bi se Komisija sklicevala na nezapisano, *sui generis*, pravico do podaljšanja, ki nima nobene pravne podlage in katere pogoji so predvsem v celoti nejasni.

3. Tretji tožbeni razlog: Kršitev načela sorazmernosti

— Tožeča stranka v zvezi s tem med drugim navaja, da je odločitev Komisije glede opustitve novih dejavnosti Westdeutschen Immobilienbank AG s 15. februarjem 2011 glede na s tem povezane slabosti, nesorazmerna.

4. Četrti tožbeni razlog: kršitev načela enakega obravnavanja

— V zvezi s tem tožeča stranka zatrjuje, da je Komisija v drugih primerih povezanih s finančno krizo v katerih so

bile finančnim institucijam dodeljene bistveno večje pomoči, določila bistveno daljše roke za odprodajo deležev in družb za nepremičninske naložbe.

5. Peti tožbeni razlog: kršitev člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in načela dobrega upravljanja

— V okviru petega tožbenega razloga tožeča stranka navaja, da Komisija nima pravice, da predloge držav članic razlaga v nasprotju z njihovim besedilom, namenom in ciljem niti da na podlagi take razlage sprejme odločitev.

Tožba, vložena 23. januarja 2011 – Koninklijke Luchtvaart Maatschappij proti Komisiji

(Zadeva T-28/11)

(2011/C 72/48)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (Amstelveen, Nizozemska) (zastopnik: M. Smeets, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

— Sklep Komisije št. C(2010) 7694 konč. z dne 9. novembra 2010 naj se v celoti ali delno razglaši za nično, in podredno,

— naložena globa naj se zmanjša.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožba na podlagi člena 263 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) (prejšnji člen 230 ES) zaradi nadzora in razglasitve ničnosti Sklepa Komisije št. C(2010) 7694 konč. z dne 9. novembra 2010 v zvezi s postopkom na podlagi člena 101 PDEU (prejšnji člen 81 ES), člena 53 Sporazuma EGP in člena 8 Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o letalskem prometu (zadeva COMP/39.258 – Tovorni letalski promet), naslovljenega na KLM N.V., in podredno, za zmanjšanje naložene globe na podlagi člena 261 PDEU (prejšnji člen 229 ES).

V podporo tožbi tožeča stranka navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog, da izpodbijani sklep ni obrazložen v smislu člena 296 PDEU in člena 41(2)(c) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Glede tega tožeča stranka navaja te trditve:
  - bistveno neskladnost izreka in obrazložitve sklepa;
  - neskladnosti izreka in obrazložitve sklepa Splošnemu sodišču onemogočajo učinkovit preskus sklepa;
  - neskladnosti in nejasnosti obrazložitve glede (i) razsežnosti kršitve in naslovnikov sklepa, (ii) neplačila provizij od dodatnih taks in (iii) uvedbe dodatne takse za gorivo Splošnemu sodišču onemogočajo učinkovit preskus sklepa;
  - neskladnosti in nejasnosti obrazložitve v zvezi z uporabo Smernic o načinu določanja glob iz leta 2006 in naložitvijo glob Splošnemu sodišču onemogočajo učinkovit preskus sklepa.
2. Drugi tožbeni razlog, da je bil sklep v smislu členov 41, 47, 48, 49 in 50 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah sprejet ob kršitvi pravice do zakonitega postopka. Glede tega tožeča stranka navaja te trditve:
  - Komisija ni spoštovala pravice do izjave, pravice do poštenega sojenja in domneve nedolžnosti iz členov 41(2)(a), 47 in 48 Listine, ker naslovnikom ni dala možnosti, da se izjavijo o različnih spremembah glede razsežnosti primera in števila naslovnikov;
  - kršitev načel zakonitosti in sorazmernosti glob na podlagi člena 49 Listine zaradi vključitve celotega prometa podjetja KLM Cargo v vrednost prodaje na podlagi Smernic o načinu določanja glob iz leta 2006, in kršitev pravice do izjave glede tega;
  - kršitev načel zakonitosti in sorazmernosti glob na podlagi člena 49 Listine in načela *ne bis in idem* iz člena 50 Listine zaradi vključitve prodaje zunaj EGP v vrednost prodaje na podlagi Smernic o načinu določanja glob iz leta 2006 in zaradi uporabe vsesplošnega merila zaradi povečanja te vrednosti prodaje, ter kršitev pravice do izjave glede tega.
3. Tretji tožbeni razlog, da je bila globa določena ob kršitvi člena 101 PDEU, člena 23 Uredbe št. 1/2003 ⁽¹⁾ in Smernic o načinu določanja glob iz leta 2006, ker:
  - Smernice o načinu določanja glob iz leta 2006 ne dopuščajo vključitve prodaje, ki ni neposredno ali posredno povezana s kršitvijo, v vrednost prodaje;
  - Smernice o načinu določanja glob iz leta 2006 ne dopuščajo, da globa temelji na prodaji zunaj EGP.
4. Četrti tožbeni razlog, da je določitev glob na podlagi Smernic o načinu določanja glob iz leta 2006 očitno napačna in pomeni kršitev načel zaupanja v pravo, sorazmernosti in enakega obravnavanja. Glede tega tožeča stranka navaja naslednje trditve:
  - ugotovitev, da s kršitvijo neposredno in posredno povezana prodaja pomeni celotno prodajo podjetja KLM Cargo, je očitno napačna in pomeni kršitev načel zaupanja v pravo, sorazmernosti in enakega obravnavanja;
  - ugotovitev, da s kršitvijo neposredno in posredno povezana prodaja vključuje tudi prodajo podjetja KLM Cargo zunaj EGP, je očitno napačna in pomeni kršitev načel zaupanja v pravo, sorazmernosti in enakega obravnavanja;
  - določitev teže kršitve brez upoštevanja narave dodatnih taks ter določitev vrednosti prodaje in teže kršitve ob upoštevanju skupne razsežnosti kršitve sta očitno napačni in pomenita kršitev načel sorazmernosti in enakega obravnavanja;
  - določitev dodatnega zneska globe („vstopne pristojbine“) ne glede na trajanje kršitve je očitno napačna in pomeni kršitev načel sorazmernosti in enakega obravnavanja;
  - zmanjšanje globe zaradi vladnega posredovanja za 15 % je očitno napačno in pomeni kršitev načel sorazmernosti in enakega obravnavanja.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe, UL 2003 L 1, str. 1.

Tožba, vložena 20. januarja 2011 – Fraas proti UUNT (karo vzorec v roza, vijolični, bež in temno sivi barvi)

(Zadeva T-31/11)

(2011/C 72/49)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: V. Fraas GmbH (Helmrechts-Wüstenselbitz, Nemčija) (zastopnika: R. Kunze in G. Würtenberger, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predloga tožeče stranke

- Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 15. novembra 2010 v zadevi R 1284/2010-4 naj se razveljavi;
- Uradu za usklajevanje na notranjem trgu naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka, ki ima karo vzorec v roza, vijolični, bež in temno sivi barvi, za proizvode iz razredov 18, 24 in 25.

Odločba preizkuševalca: zavrnitev prijave

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 7(1)(b) v povezavi s členom 7(2) Uredbe (ES) št. 207/2009⁽¹⁾, ker naj bi imela zadevna znamka Skupnosti razlikovalni učinek, ter kršitev členov 75 in 76 Uredbe (ES) št. 207/2009, ker naj odbor za pritožbe ne bi obravnaval obsežnih dejanskih in pravnih navedb tožeče stranke.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL 2009, L 78, str. 1).

Tožba, vložena 21. januarja 2011 – Cathay Pacific Airways proti Komisiji

(Zadeva T-38/11)

(2011/C 72/50)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Cathay Pacific Airways Ltd (zastopniki: D. Vaughan, QC, R. Kreisberger, Barrister, B. Bär-Bouyssière, odvetnik in M. Rees, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

- za ničten naj se razglasi člen 2 sklepa Komisije v delu, ki se nanaša na tožečo stranko;
- za ničten naj se razglasi člen 3 sklepa Komisije v delu, ki se nanaša na tožečo stranko;
- za ničten naj se razglasi člen 5 sklepa Komisije v delu, v katerem je družbi Cathay Pacific naložena globa v znesku 57 120 000 EUR, ali, podredno, ta znesek naj se zmanjša;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov, ki jih je tožeča stranka imela v tem postopku.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka predlaga razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2010) 7694 konč. z dne 9. novembra 2010 v zadevi COMP/39.258 – Letalski prevoz v delu, v katerem je Komisija ugotovila, da je tožeča stranka kršila člena 101 PDEU in 53 Sporazuma EGP s tem, da je usklajevala nekatere elemente cene, ki se zaračunava za storitve letalskega prevoza glede na (i) dodatne stroške goriva, (ii) dodatne stroške varnosti in (iii) neplačilom provizije na dodatne stroške, to je na povezavah (i) med letališči v EGP in letališči zunaj EGP in (ii) med letališči v državah pogodbenicah Sporazuma EGP, ki niso države članice, in letališči tretjih držav. Podredno, tožeča stranka predlaga razveljavitev ali znatno zmanjšanje svoje globe.

V utemeljitev svoje tožbe tožeča stranka navaja osem tožbenih razlogov:

1. S prvim tožbenim razlogom tožeča stranka trdi, da je Komisija napačno uporabila pravo in storila očitno napako pri presoji, ko je ugotovila, da je bila tožeča stranka udeležena pri celotni enotni in trajajoči kršitvi. V veliki večini dejanja, ki so bila v sklepu navedena proti tožeči stranki:
  - niso kršitve, saj se nanašajo na izmenjavo javno dostopnih podatkov, ali
  - so del regulativnega obveznega splošnega postopka za odobritev, ali
  - so se zgodila zunaj obdobja trajanja kršitve ali niso v pristojnosti Komisije.

Poleg tega Komisija ni dokazala, da dejavnosti tožeče stranke, navedene v sklepu, pomenijo, da je pristopila k skupnemu načrtu, da bi dosegla skupen cilj.

2. Z drugim tožbenim razlogom tožeča stranka trdi, da je Komisija napačno uporabila pravo in storila očitno napako pri presoji s tem, da je ugotovila, da tožeča stranka ni bila zavezana sodelovati v postopku glede skupnih zahtev, da bi ji bili odobreni dodatni stroški pri Oddelku za civilno letalstvo (OCL) Posebne administrativne regije Hongkong Ljudske republike Kitajske. Kot je razvidno iz dopisa z dne 3. septembra 2009 OCL Hongkonga predsedniku Evropske komisije, so bili prevozniki dolžni dogovoriti se o podrobnostih glede skupnih zahtev, vključno z zneskom dodatnih stroškov, odobritev katerega je bila predlagana, in so bili zavezani zaračunavati dodatne stroške, ki jih je določil OCL.

3. S tretjim tožbenim razlogom tožeča stranka trdi, da je Komisija napačno uporabila pravo s tem, da je ugotovila, da tožeča stranka svojega ravnanja v Hongkongu (in v Indiji, v Šrilanki, na Japonskem, na Filipinih in v Singapurju) ne more opravičevati z državno prisilo, in da je ugotovitev, da ravnanje tožeče stranke pomeni kršitev člena 101 PDEU, očitno napačna.

4. S četrtem tožbenim razlogom tožeča stranka trdi, da je Komisija očitno napačno uporabila pravo s tem, da je ugotovila, da gre za kršitev, saj ta ugotovitev pomeni neposredno vmešavanje v notranje zadeve Hongkonga in torej:

— krši načelo nevmešavanja oziroma prijateljskih odnosov med narodi, ki je načelo mednarodnega javnega prava,

— povzroča neposreden kompetenčni konflikt, s čimer je kršeno načelo pravne varnosti.

5. S petim tožbenim razlogom tožeča stranka trdi, da je Komisija napačno uporabila pravo pri presoji regulativne ureditve v Hongkongu glede na upošteveno in primerljivo regulativno ureditev v Dubaju. Komisija naj bi morala družbo Cathay Pacific in Hongkong izključiti iz obsega kršitve na enak način, kot je izključila Dubaj.

6. S šestim tožbenim razlogom tožeča stranka trdi, da je Komisija napačno uporabila pravo s tem, da je ugotovila, da bi dejavnosti tožeče stranke v Hongkongu in drugih tretjih državah s predpisi lahko imele za cilj preprečevanje, omejevanje ali izkrivljanje konkurence v EU/EGP. Komisija tudi ni ugotovila, da je kršitev imela protikonkurenčne učinke.

7. S sedmim tožbenim razlogom glede poletov iz Hongkonga in drugih tretjih držav v EGP tožeča stranka trdi, da Komisija ni bila pristojna za ugotovitev kršitve člena 101 PDEU in za naložitev glob. Ni bilo namreč nobenega vpliva na konkurenco znotraj EU ali na trgovino med državami članicami.

8. Z osmim tožbenim razlogom tožeča stranka navaja, da tudi če zatrjevana kršitev glede tožeče stranke ne bo razglašena za nično, je treba globo kljub temu razveljaviti oziroma jo zmanjšati. Vrednost prodaje, ki jo je ugotovila Komisija, je bila zelo pretirana, poleg tega Komisija ni upoštevala osebne vpletenosti tožeče stranke. Tožeča stranka predlaga Splošnemu sodišču, naj uporabi svojo neomejeno pristojnost iz člena 261 PDEU in naloži zgolj simbolično globo oziroma globo znatno zmanjša.

Sklep Splošnega sodišča z dne 10. januarja 2011 – Labate proti Komisiji

(Zadeva T-389/09) ⁽¹⁾

(2011/C 72/51)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik prvega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 312, 19.12.2009.

Sklep Splošnega sodišča z dne 12. januarja 2011 – Maximuscle proti UUNT – Foreign Supplement Trademark (GAKIC)

(Zadeva T-198/10) ⁽¹⁾

(2011/C 72/52)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik petega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 179, 3.7.2010.

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE

Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 20. januarja 2011 – Strack proti Komisiji

(Zadeva F-121/07) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Uradniki — Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Pristojnost Splošnega sodišča — Dopustnost — Akt, ki posega v položaj)

(2011/C 72/53)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Guido Strack (Köln, Nemčija) (zastopnik: H. Tettenborn, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska Komisija (zastopniki: J. Currall in B. Eggers, zastopnika, skupaj z B. Wägenbaurom, odvetnikom)

Predmet

Javni uslužbenci – Razglasitev ničnosti več odločb Komisije, s katerimi je bil tožeči stranki zavrjen neposreden in popoln dostop do različnih podatkov in dokumentov, ki se nanjo nanašajo – Odškodninski zahtevek

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Vsaka stranka nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 315, 22.12.2007, str. 50.

Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 20. januarja 2011 – Strack proti Komisiji

(Zadeva F-132/07) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Uradniki — Členi 17, 17a in 19 Kadrovskih predpisov — Prošnja za dovoljenje za razkritje dokumentov — Prošnja za dovoljenje za objavo besedila — Prošnja za dovoljenje, da se ugotovitve uporabijo pred nacionalnimi sodnimi organi — Dopustnost)

(2011/C 72/54)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Guido Strack (Köln, Nemčija) (zastopnik: H. Tettenborn)

Tožena stranka: Evropska Komisija (zastopniki: J. Currall in B. Eggers skupaj z B. Wägenbaurom, odvetnikom)

Predmet

Javni uslužbenci – Razglasitev ničnosti več odločb Komisije, s katerimi je bila zavrjena prošnja tožeče stranke za dovoljenje, po eni strani, za objavo nekaterih dokumentov in, po drugi strani, za vložitev pritožbe zoper (nekdanje) komisarje in zastopnike Komisije – Odškodninski zahtevek

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. G. Stracku se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 107, 26.4.2008, str. 44.

Tožba, vložena 22. oktobra 2010 – Gross in drugi proti Sodišču

(Zadeva F-106/10)

(2011/C 72/55)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: Ivo Gross (Luxembourg, Luksemburg) in drugi (zastopnik: J. Kayser, odvetnik)

Tožena stranka: Sodišče Evropske unije

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločb, ki so povzete v popravkih plačilnega lista tožečih strank za obdobje od julija do decembra 2009 in v plačilnih listih, izdanih po 1. januarju 2010, v okviru letne prilagoditve plač in pokojnin uradnikov in drugih uslužbencev na podlagi Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1296/2009 z dne 23. decembra 2009.

Predloga tožečih strank

— Odločbe OPI o prilagoditvi plač tožečih strank, kot se odražajo na obračunih retroaktivne prilagoditve plač 12/2009, razdeljenih leta 2010, plačilnih listih 1/2010, 2/2010, 3/2010, 4/2010, 5/2010, 6/2010, 7/2010, 8/2010, 9/2010 in vseh pozneje izdanih plačilnih listih do datuma odločbe, s katero se ta postopek konča, naj se razglasijo za nične, ker se v skladu z njimi nezakonito uporablja odstotek prilagoditve plač 1,85 % namesto 3,7 %;

— Sodišču naj se naloži plačilo stroškov.

zamudne obresti po zakoniti obrestni meri, ki tečejo od sodbe, ki bo izrečena;

Tožba, vložena 2. novembra 2010 – AT proti EACEA

(Zadeva F-113/10)

(2011/C 72/56)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: AT (zastopniki: S. Rodrigues, A. Blot in C. Bernard-Glanz, odvetniki)

Tožena stranka: Izvajalska agencija za izobraževanje, avdiovizualno in kulturo

Predmet in opis spora

Prvič, predlog za razglasitev ničnosti kariernega ocenjevalnega poročila tožeče stranke za obdobje od 1. junija do 31. decembra 2008 (v nadaljevanju: KOP 2008), drugič, razglasitev ničnosti odločbe organa, pooblaščenega za sklepanje pogodb o zaposlitvi, s katero je bila predčasno odpovedana pogodba o zaposlitvi tožeče stranke za določen čas in tretjič, predlog za odškodnino.

Predlogi tožeče stranke

- Za nično naj se razglasi KOP 2008 tožeče stranke, kot je bilo sprejeto z odločbo organa, pooblaščenega za sklepanje pogodb o zaposlitvi, z dne 29. oktobra 2009;
- za nično naj se razglasi odločba organa, pooblaščenega za sklepanje pogodb o zaposlitvi, z dne 12. februarja 2010, s katero je bila odpovedana pogodba o zaposlitvi tožeče stranke, in, kolikor je treba,
- za nično naj se razglasi odločba organa, pooblaščenega za sklepanje pogodb o zaposlitvi, s katero so bili zavrjeni ugovori tožeče stranke zoper njeno KOP 2008 in odločbo o odgovedi; EACEA naj se naloži plačilo zneska, ki ne sme biti nižji od zneska plače tožeče stranke (in vseh dodatkov, predvidenih v Pogojih za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti), izračunanega od prenehanja dela 12. februarja 2010 in do dne ponovne vključitve v Agencijo po razglasitvi ničnosti odločbe o odgovedi, zaradi povračila poklicne in finančne škode, povečanega za zamudne obresti po zakoniti obrestni meri, ki tečejo od sodbe, ki bo izrečena;
- EACEA naj se naloži plačilo zneska, začasno določenega na 10 000 EUR, zaradi materialne škode, povečanega za

— EACEA naj se naloži plačilo zneska, začasno in *ex aequo et bono* določenega na 50 000 EUR, zaradi nematerialne škode, povečanega za zamudne obresti po zakoniti obrestni meri, ki tečejo od sodbe, ki bo izrečena;

— v vsakem primeru naj se EACEA naloži plačilo zneska, začasno in *ex aequo et bono* določenega na 10 000 EUR, zaradi povračila škode, nastale zaradi prekoračitve razumnega roka pri izdelavi KOP 2008, povečanega za zamudne obresti po zakoniti obrestni meri, ki tečejo od sodbe, ki bo izrečena;

— EACEA naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 15. novembra 2010 – AR proti Komisiji

(Zadeva F-120/10)

(2011/C 72/57)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: AR (Bruselj, Belgija) (zastopniki: S. Rodriguez, C. Bernard Glanz in A. Blot, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe EPSO o izključitvi tožeče stranke iz postopka notranjega natečaja COM/INT/EU2/10/AD5 za administratorje z bolgarskim ali romunskim državljanstvom zaradi njenega neuspeha pri pristopnih testih in odločbe o pritožbi za dovolitev tožeči stranki, da ponovno opravlja pristopne teste za zgoraj navedeni natečaj.

Predlogi tožeče stranke

- Odločba Evropskega urada za izbor osebja (EPSO) z dne 31. marca 2010 o izključitvi tožeče stranke iz notranjega natečaja COM/INT/EU2/10/AD5 naj se razglasi za nično, da se tožeči stranki omogoči pristop k preizkusom;
- odločba organa, pristojnega za imenovanja, z dne 3. avgusta 2010, ki v celoti zavrača pritožbo tožeče stranke, naj se razglasi za nično;

- Komisijo naj se po potrebi s preiskovalnimi ukrepi ali ukrepi procesnega vodstva pozove k predložitvi seznamu zastavljenih vprašanj in prejetih odgovorov na testih, ki so bili opravljeni 5. marca 2010 ob 13.00 uri v Bruslju;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 15. decembra 2010 – Bömcke proti EIB

(Zadeva F-127/10)

(2011/C 72/58)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Eberhard Bömcke (Athus, Belgija) (zastopnik: D. Lagasse, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska investicijska banka

Predmet in opis spora

Razveljavitev volitev predstavnika uslužbencev EIB, ki jih je razpisal volilni odbor EIB 8. decembra 2010

Predloga tožeče stranke

- Volitve predstavnika vseh zaposlenih EIB, ki jih je razpisal volilni odbor EIB 8. decembra 2010, naj se razveljavijo, odločba volilnega odbora EIB z dne 10. decembra 2010 o zavrnitvi pritožbe, ki jo je tožeča stranka v skladu s členom 17 Priloge IV k Konvenciji o predstavništvu zaposlenih EIB vložila 9. decembra 2010, pa naj se razglasi za nično;
- EIB naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 6. januarja 2011 – Soukup proti Komisiji

(Zadeva F-1/11)

(2011/C 72/59)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Zdenek Soukup (Luxembourg, Luksemburg) (zastopnika: E. Boigelot in S. Woog, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe natečajne komisije splošnega natečaja EPSO/AD/144/09, da se tožeče stranke ne vpiše na rezervni seznam, in odločbe, da se na seznam vpiše drug kandidat, in za odškodnino za nastalo nepremoženjsko in premoženjsko škodo.

Predlogi tožeče stranke

- Za nično naj se razglasi odločba natečajne komisije splošnega natečaja EPSO/AD/144/09 z dne 27. aprila 2010, sprejeta po ponovnem pregledu ustnega izpita tožeče stranke, s katero so bili potrjeni rezultati navedenega izpita, in sicer ocena, nižja od zahtevanega minimuma, in posledično odločba o nevpisu tožeče stranke na rezervni seznam;
- za nično naj se razglasi odločba natečajne komisije splošnega natečaja EPSO/AD/144/09 o tem, da se k pisnim in ustnim izpitom pripusti drugega kandidata ter dalje, da se ga vpiše na rezervni seznam navedenega natečaja;
- za nične naj se razglasijo vsa dejanja komisije, opravljena po trenutku, ko so bila storjene zatrjebane nepravilnosti;
- toženi stranki naj se iz naslova odškodnine za nepremoženjsko in premoženjsko škodo in za poseg v kariero tožeče stranke naloži plačilo 25 000 EUR, s pridržkom povečanja ali zmanjšanja tekom postopka, skupaj s 7-odstotnimi letnimi obrestmi od 28. junija 2010, datuma pritožbe;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 7. januarja 2011 – Descamps proti Komisiji

(Zadeva F-2/11)

(2011/C 72/60)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Eric Descamps (Bruselj, Belgija) (zastopnika: L. Levi in A. Blot, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe o odpovedi delovnega razmerja tožeči stranki po koncu poskusne dobe in povrnitev škode, ki ji je bila povzročena s to odločbo.

Predlogi tožeče stranke

- Odločba z dne 1. marca 2010 o odpovedi delovnega razmerja tožeči stranki z učinkom od 31. marca 2010, ki jo je sprejel direktor direktorata HR.B-Centralni postopki RH 1: Kariera, Generalni direktorat za človeške vire in varnost Evropske komisije, v vlogi organa, pristojnega za imenovanje, naj se razglasi za nično;
- odločba z dne 24. septembra 2010 o zavrnitvi pritožbe naj se, kolikor je to potrebno, razglasi za nično;
- tožečo stranko naj se ponovno zaposli kot stalnega uradnika z učinkom od 1. aprila 2010 in dodeli naj se mu plača v

višini, ki bi jo moral prejemati kot stalni uradnik od tega datuma, vključno s pripadajočimi pravicami (med katerimi so pokojninske pravice), ki jih začasno in *ex aequo et bono* ocenjuje na 39 600 EUR;

- toženi stranki naj se naloži plačilo zneska, ki je začasno in *ex aequo et bono* ocenjen na 10 000 EUR, za povračilo nepremoženjske škode;
  - toženi stranki naj se naloži plačilo zamudnih obresti za dolgovano glavnico;
  - Evropski komisiji naj se naloži plačilo stroškov.
-

POPRAVKI**Popravek obvestila v Uradnem listu v zadevi T-507/10**

(Uradni list Evropske unije C 13 z dne 15. januarja 2011, str. 28)

(2011/C 72/03)

Obvestilo v UL v zadevi T-507/10, Uspaskich proti Parlamentu, se glasi:

Tožba, vložena 28. oktobra 2010 – Viktor Uspaskich proti Evropskemu parlamentu

(Zadeva T-507/10)

(2011/C 13/55)

Jezik postopka: litovščina

Stranki

Tožeča stranka: Viktor Uspaskich (Kėdainiai, Litva) (zastopnik: Vytautas Sviderskis, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi tožeče stranke

- Sklep Evropskega parlamenta št. P7_ TA(2010)0296 z dne 7. septembra 2010 o zahtevi za odvzem imunitete Viktorju Uspaskichu naj se razglasi za ničnega;
- Toženi stranki naj se naloži plačilo 10 000 EUR za nepremoženjsko škodo;
- Toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe navaja štiri tožbene razloge.

Prvič, tožeča stranka trdi, da je tožena stranka v postopku 2009/2147 (IMM) kršila njeno pravico do obrambe in načelo dobrega upravljanja. Evropski parlament v postopku za odvzem imunitete tako pred Odborom za pravne zadeve kot tudi med plenarnim zasedanjem ni hotel zaslišati tožeče stranke. Ni upošteval večine utemeljitev tožeče stranke ter na nobeno od njih ni podal odgovora.

Drugič, Evropski parlament je izpodbijani sklep sprejel na napačni pravni podlagi in kršil člen 9(1)(a) Protokola o privilegijih in imunitetah Evropske unije, ker je upošteval očitno napačno razlago člena 62(1) in (2) litovske ustave. Tožeča stranka se sklicuje na sodbo Splošnega sodišča z dne 19. marca 2010 v zadevi Gollnisch proti Parlamentu (T-42/06), kjer je Sodišče ugotovilo podobno kršitev s strani Evropskega parlamenta.

Tretjič, tožena stranka ni upoštevala načela *fumus persecutionis* in je storila očitno napako pri presoji. Tožena stranka v celoti ni upoštevala prejšnjih odločitev, ki so se nanašale na *fumus persecutionis*. Evropski parlament poleg tega ni upošteval dejstev, da v času sprejetja odločitve o uvedbi kazenskega pregona politični vodja ni bil odgovoren za kršitve v povezavi z upravljanjem in da je prišlo do objave gradiva, pridobljenega med predhodno preiskavo.

Četrtrič, tožena stranka je kršila pravico tožeče stranke do vložitve zahteve za zaščito imunitete v skladu s členom 6(3) Poslovnika Evropskega parlamenta. Tožena stranka ni hotela obravnavati zahteve tožeče stranke za zaščito imunitete, ki jo je ta vložila iz razloga, da naj varščina v znesku 436 000 EUR, ki bi jo morala plačati, ne bi bila sorazmerna z najvišjo zagroženo kaznijo za kaznivo dejanje, za katerega je bila obtožena.

Cena naročnine 2011 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

